

Osnovna izhodišča za plan 1979

Pri postavljanju ciljev gospodarjenja izhajamo iz dohodka, ki ga moramo ustvariti v naslednjem letu, da bi realizirali minimalni investicijski program v okviru SRP, da zagotovimo delavcem, njihovem delu ustrezne osebne dohodke, poravnamo obveznosti iz dohodka, ustvarimo obvezne sklade in dovolj velik sklad skupne porabe, da bi zadovoljili najnujnejše potrebe po neposredni oz. skupni porabi.

Z omenjenim ciljem smo pristopili k planiranju obsega proizvodnje v posameznih TOZD, vendar kot bomo videli vse TOZD s predvidenim dosegom proizvodnje, s sedanjim obvladanjem tehnologije, tega cilja ne bodo dosegle.

Po preliminarnih planih skupne in blagovne proizvodnje, ki so bili izdelani sporazumno med TOZD in DS za komercialno, naj bi se skupna proizvodnja, v odnosu na plan 1978 povečala za 6,71 %.

Z upoštevanjem višjih prodajnih cen za 7 %, v odnosu na dosežene v mesecu juliju 1978, bo znašala eksterna realizacija proizvodov na nivoju DO 2.220.500 tisoč din, če upoštevamo še eksterno realizacijo storitev pa 2.249.600 tisoč din. Predvidena eksterna realizacija bo večja od planirane v letu 1978 za 20,34 %.

Na podlagi preliminarnih planov skupne in blagovne proizvodnje smo izdelali plan oblikovanja in delitve dohodka po TOZD, z upoštevanjem naslednjih predpostavk:

— da smo pri izračunu prihodka TOZD F, G in H upoštevali delitveno razmerje iz plana 1978 tako za valje kot za litino,

— da smo pri TOZD A upoštevali, da bo v času remonta 50 delavcev 1 mesec delalo v drugih TOZD,

— da je upoštevana planirana amortizacija na podlagi predpisanih amortizacijskih stopenj, z upoštevanjem aktiviranja novih osnovnih sredstev,

— da se nabavne cene materiala povečajo za 7 %, ostali materialni stroški pa za 6 %,

— da smo pri ocenjevanju materialnih stroškov izhajali iz doseženih v I. poll. letošnjega leta, z upoštevanjem rasti nabavnih cen, povečanja proizvodnje in stroškov DS,

— da so upoštevane veljavne prispevne stopnje in predpisane osnove pri izračunu dajatev in obveznosti iz dohodka,

— da se bo število zaposlenih povečalo, v odnosu na plan 1978 za 1,27 %,

— da je predvideni mesečni neto osebni dohodek na zaposlenega v višini 6500 din.

Oblikovanje in razporejanje nakazuje negativni prosti del poslovnega sklada v TOZD A, G in H. Pri TOZD A je navedeni rezultat opravičljiv zaradi remonta in ustrežno nižje proizvodnje.

Za TOZD G in H so značilni visoki materialni stroški, zato bo potrebno pri obravnavi in sprejemanju stališč do osnovnih izhodišč plana, posvetiti posebno pozornost ravno tej postavki. Izhodišča je treba obravnavati kot situacijo, ki jo je treba do plana rešiti, služijo naj kot osnove na razpravo in pristop h konkretnim rešitvam predvidenih slabih poslovnih rezultatov. Sprejemajo naj se skupaj s konkretnimi rešitvami. Prosti del poslovnega sklada je predviden na nivoju DO v višini 52.754 tisoč din, s tem, da je zmanjšan za 20.000 tisoč din, v TOZD B in prenešen v pospešeno amortizacijo, tako ostane na nivoju DO 32.754 tisoč din.

Omenjena prosta sredstva, ki so z izhodišči predvidena, so še vedno skromna in je realizacija razvoja DO v okviru predvidenega SRP še vedno ogrožena.

V tabeli »Predvidene stopnje rasti proizvodnje« in nekaterih ekonomskih kategorij na leto 1979« so izračunane primerjave na korigirani plan 1978 z upoštevanjem nižje proizvodnje v TOZD elektroplavž in TT.

Pri obravnavi izhodišč, oziroma pri kreiranju letnega plana naj ne bi bila odsotna naslednja razmišljanja:

- doseči večjo izkoriščenost kapacitet,
- posluževati se v večji meri moderne in ceneje tehnologije,
- izvesti selekcijo proizvodov,
- upoštevanje tehnoloških normativov,
- enakomernost v doseganju kvalitete,
- posvetiti večjo pozornost raziskovalnemu delu,
- iskati vse možnosti za zniževanje stroškov,
- nadomestiti uvozne komponente z domačimi,
- boljše operativno planiranje,
- boljša organizacija dela — delovnih operacij dela,
- izboljšati politiko kadrovanja še posebej za opravljanje strokovnih in odgovornih delovnih nalog,
- pravičnejše in stimulativnejše nagrajevanje,
- dograjevanje samoupravnih odnosov,

— spoštovanje dogovorov in rokov tako znotraj DO kot izven nje, — povečati nadzor nad porabo sredstev.

Razprava izhodišč naj poteka v smislu iskanja možnosti za doseganje še boljših rezultatov in večjega dohodka, kot je predviden v izhodiščih, kar naj se obvezno vtke — sam plan za leto 1979.

Obravnava izhodišč mora biti zaključena do 25. 9. 1979.

PREDVIDENE STOPNJE RASTI PROIZVODNJE IN NEKATERIH EKONOMSKIH KATEGORIJ V ODNOSU NA PLAN 1978

	Plan 1978	Plan 1979	Indeks
Skupna proizvodnja v tonah	287.511	306.815	106,71
Blagovna proizvodnja v tonah	168.057	165.973	98,75
Eksterna realizacija v 000 din	1.869.348	2.249.600	120,34
Eksterna realizacija brez TT	1.478.517	1.672.800	113,14
Izvoz v USA \$	13.540	13.565	100,18
Zaposleni	3.444	3.488	101,27
Prodajne cene (brez TT) v din	8.605	9.903	115,08
Nabavne cene	—	—	—
Dohodek — v 000 din	564.153	721.973	127,97
Materialni stroški — v 000 din	1.713.392	2.032.316	118,61
Amortizacija (min) — v 000 din	113.634	137.286	120,81
Pospešena amortizacija — v 000 din	—	20.000	—
Obveznosti iz dohodka — v 000 din	147.477	202.409	137,24
Čisti dohodek — v 000 din	416.676	519.564	124,69
OD — v 000 din	322.737	398.683	123,53
Prosti del. posl. sklada — v 000 din	33.243	32.754	98,52
Rezervni sklad — v 000 din	14.104	16.010	113,51
Sklad skupne porabe — v 000 din	24.509	32.000	130,56
Združevanje sredstev — v 000 din	21.746	28.668	131,83

Položen je temeljni kamen zdravstvene postaje Štore

Spomladi lani smo občani Celja glasovali za drugi samoprispevek, s katerim bodo sofinancirani objekti splošnega družbenega pomena kot so kulturni domovi, vzgojnovarstvene ustanove, domovi upokoencev in zdravstvene postaje.

V programu novogradenj iz drugega samoprispevka je bila u-

vrščena tudi nova zdravstvena postaja Štore. Sedanja, ki jo dobro poznamo vsi zaposleni v Železarni in krajani, že zdavnaj ne ustreza. Pomanjkanje prostorov spada med osnovne vzroke slabe zdravstvene zaštite v našem kraju. Zaradi tega je odločeno, da se na Lipi v Štoreh zgradi objekt, v

(Dalje na 2. strani)

Franc Samec je bil izbran za polaganje temeljnega kamna zdravstvene postaje

(Nadaljevanje s 1. strani)
katerem bodo prostori za splošno medicino, medicino dela, zobozdravstvo in ekološki oddelek Železarne.

Usklajevalec aktivnosti pri izgradnji postaje je gradbeni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki Občinske zdravstvene skupnosti, Zdravstvenega centra Celje, Krajevne skupnosti in Železarne Štore. Člani GO so se od ustanovitve januarja 1977 do polaganja temeljnega kamna zdravstvene postaje sestali kar 14-krat. Na sejah so obravnavali vso problematiko, ki je neposredno ali posredno vplivala na hitrost pripravljalnih del za gradnjo.

Otvoritveni govor predsednika skupščine KS Štore tov. Jožeta Gaberščka

Investitor zdravstvene postaje je Občinska zdravstvena skupnost, izvajalec tehničnih del in nadzora po njenem pooblastilu pa strokovna služba Zdravstvenega centra Celje.

Zdravstveno postajo bo gradil Ingrad Celje — TOZD Laško, ki se je obvezal s pogodbo, da bo objekt zgrajen v 14 mesecih.

V petek, 8. septembra je bila na Lipi skromna svečanost ob polaganju temeljnega kamna nove zdravstvene postaje. Pripravili so jo Osnovna šola Štore in železarska godba na pihala. Prireditve so se udeležili predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Celje, predstavniki zdravstva, Železarne Štore, okoliških krajevnih skupnosti in skupaj s krajanji seveda mladina obeh šol.

Po prireditvi je bilo krajše srečanje strokovnih sodelavcev in

štitucij, ki so doslej največ sodelovale pri pripravah na gradnjo zdravstvene postaje. Pri tem je priložnostna diskusija pokazala, da bodo še potrebni napor, če hočemo pravočasno zagotoviti sredstva za medicinsko in drugo opremo. Na srečanju se nismo mogli znebiti vtisa, da potrebujemo v Celju in s tem tudi v Štoreh za dobro zdravstveno varstvo še nekaj več. Morda med drugim dopolnjeno samoupravno in delovno organiziranost ter večjo usklajenost pri razvrščanju medicinskih strokovnih delavcev.

To so problemi, ki jih bodo morali rešiti zdravstveni delavci sami. Naša skupna skrb pa je, da

bila zdravstvena postaja Vojnik, ki bo gotova letos.)

Tovarišice in tovariši, danes je izredni slavnostni trenutek, je vesel dan za nas vse, zlasti pa za vas občane Krajevnih skupnosti Štore in Teharje in delovne ljudi Železarne Štore, posebno če upoštevamo, da smo dejansko čakali in si vsi skupaj prizadevali, da zgradimo zdravstveno postajo skoraj dobrih 15 let, če upoštevamo prve zamisli in ideje izgradnje. Gotovo bi v tem času že zgradili novo postajo, če ne bi nastopile objektivne težave, upoštevati pa tudi moramo, da bomo s sedanjo graditvijo imeli modernjšo in sodobno zdravstveno postajo.

Sele s skupno akcijo in vključitvijo objekta v drugi referendumski program ter z ustanovitvijo občinske zdravstvene skupnosti in gradbenega odbora je bila dana dobra in solidna osnova za pospešitev celotne akcije tako glede priprave dokumentacije, kot tudi zagotovitve finančnih sredstev.

Po dogovoru sodelujejo pri tej investiciji:

- Zdravstveni skupnosti (občinska in regijska) s 46 %,
- občani s samopriskom s 40 %,
- Železarna Štore s 14 %.

Vendar so nas nekateri, za našega delovnega človeka nesprijemljivi, dolgi postopki in ne predvidene objektivne situacije (posebnosti tal) in podražitve, pripeljali v situacijo, da bo investicija dražja in bo stala namesto predvidenih 20.700.000 din ca. 45.000.000 dinarjev.

S skupnimi napori in akcijo ter razumevanjem delavcev v združenem delu pri dogovarjanju financiranja v letu 1979 bomo z vsemi financerji rešili tudi vse te probleme, kajti problemi odpade-

jo, če so interesi in cilji istovetni, ti pa so, saj si vsi želimo čim hitreje in čim boljše izpeljati to solidarnostno akcijo, da zgradimo zdravstveno postajo v Štoreh.

V ta novi objekt bo predvidoma vezanih pri uveljavljanju zdravstvenih uslug okrog 10.000 prebivalcev in ca. 3.500 zaposlenih, kar pomeni posebno vzorčno obliko povezovanja združenega dela in krajevnih skupnosti v naši občinski zdravstveni skupnosti. S tem imamo zagotovljene vse pogoje, da vsebinsko še bolj povežemo samoupravno in upravno delovanje zdravstvene dejavnosti tako v sferi izvajalcev, kot tudi v skupnosti s formiranjem zdravstvenih enot.

Ob tej priliki, ob tem slavnostnem trenutku, dajem tudi pobudo zdravstvenim delavcem, da pristopijo k formiranju samostojne temeljne organizacije združenega dela s 1. 1. 1979, ker boste na ta način v novi vzorčni temeljni organizaciji naše občinske zdravstvene skupnosti lahko dosegli boljše, hitrejšo povezovanje zaposlenih delavcev v železarni z občani v krajevni skupnosti (povezovanje uporabnikov in izvajalcev) kot tudi z izvajalci, zlasti boste lahko kvalitetnejše izvajali neposredno svobodno menjavo dela v interesu zagotavljanja zdravja občanom tega kraja.

Ob zaključku se zahvaljujem gradbenemu odboru, zlasti pa njegovemu predsedniku ing. Gaberšku za prizadevanje in vztrajno dosedanje delo, obenem pa apeliram na gradbeni odbor, da v bodoče še podvoji vse napore in najde v soglasju z izvajalcem gradbenih del Ingradom Celje takšne rešitve, da bo ta zdravstveni objekt gotov in funkcionalno usposobljen ter odprt ob prazniku 29. novembra prihodnjega leta.

PROBLEMSKA KONFERENCA V TOZD TOVARNA TRAKTORJEV

Da bi rešili vrsto problemov, s katerimi se srečuje mlad kolektiv Tovarne traktorjev, je dal IO OOS TT iniciativo za sklic konference, ki je bila 7. septembra t. l. v domu železarjev na Teharjah. Udeležba je bila polnoštevna s strani Tovarne traktorjev, kar je pokazalo, da se kolektiv zaveda svojih nalog in da hoče stopiti na čvrsto pot povečane proizvodnje kvalitetnih traktorjev.

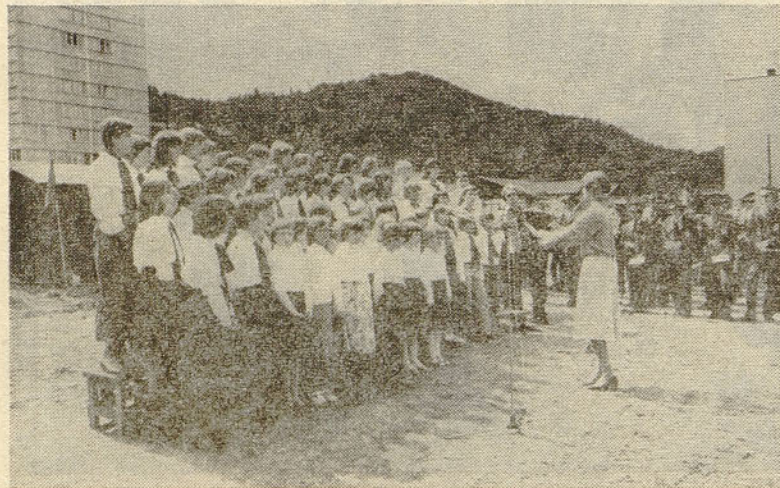
Rezultati šestmesečnega poslovanja Tovarne traktorjev so žal pokazali določeno izgubo, ki zahteva vrsto kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov, vse s ciljem, proizvajati traktorje z dohodkom. Sanacijski programi, ki so bili že pripravljeni, niso mogli zajeti kompletne problematike in tudi ne osvetliti manj važnih, vendar zelo pomembnih problemov. Prav zaradi tega je tako širok sklic najodgovornejših iz DO in TOZD do vključno predstavnikov delovnih skupin in celotne družbenopolitične strukture, bil še zlasti potreben. Poznano je, da razreševanje kompleksnih problemov ne more uspešno rešiti ožji krog, temveč le širše zastopane delovne sredine. Če je ta cilj na tej konferenci bil dosežen, je bilo storjenega mnogo in lahko smo opti-

misti, da je to tudi bil primer.

Velja ugotoviti že takoj na začetku, da je mlad kolektiv TOZD Tovarne traktorjev dokazal, da zna delati kvalitetne traktorje, ki jih je trg na široko sprejel in nestrno ter vztrajno še nadalje zahteva. Ta trg pa ni samo domači, temveč tudi zahodnoevropski, kjer traktor te kategorije uživa veliko konjunkturo. Da gre do naši traktorji v Italijo, Avstrijo, Nemčijo, Švico, Francijo, Belgijo, Holandijo itd. nekaj pomeni in se s takim izvozom ne more vsakdo ponašati. Torej, možno je proizvesti iskan traktor, kar je vsekakor tudi ena od bistvenih ocen trenutnega stanja. Žal pa to ni dovolj; treba je proizvajati tudi rentabilno in spraviti na površje vse probleme, ki nas na tej poti ovirajo. To pa je bila tudi osnovna in najresnejša tema problemske konference.

Res je, da je proizvodnja kot takšna v porastu, da še vedno ni stekla s polno in preizkušeno sigurnostjo, vendar nam ostane tu še resnejši problem, to je oskrba z materialom. Našim potrebam mreža kooperantov nikakor do sedaj ni mogla slediti. Vse pogodbenne obveznosti niso bile dovolj ve-

(Nadaljevanje na 3. str.)

Svečanost so popestrili učenci Osnovne šole Štore in pihalni orkester železarjev

(Nadaljevanje z 2. str.)
lik porok za redno dobavo materiala. Vrsta naših kooperantov še vedno ni mogla doumeti, da nismo v stanju vgrajevati njihovih »izgovorov« v končni proizvod, to je traktor.

Razprava se je dotaknila tudi vrste ostalih problemov, ki imajo prav tako svojo težo pri predmetni problematiki.

Nanizati velja npr.:

— da je v prvem polletju nastopila podražitev domačih materialov že za 5 milijonov din, ob tem pa našega končnega proizvoda — traktorja nismo uspeli podražiti niti za dinar;

— da smo šele s 1. septembrom dobili odobreno povišanje prodajne cene traktorja za 7 %, čeprav smo podpisali samoupravni sporazum pri Gospodarski zbornici za 15 % podražitev;

ga, katerega je potrebno plačevati z nerentabilnim izvozom traktorjev. Dobava naših domačih užitkov ne sledi tempu proizvodnje in povzroča stalne izpade obdelovalnih in nato tudi dušenje montažnih linij.

Ureditev skladišč predstavlja resno nalogo in zahteva temeljito študijo ter vsekakor dodatne investicije, tako v skladiščno kot transportno opremo. Tudi poslovanje skladišča, tako do dobaviteljev, kot proizvodnje in nadalje kontrole, bo potrebno precizirati.

Poostrena in kadrovska okrepitvena kontrola, zlasti na vходу materiala bo edino lahko kos zelo zahtevnim nalogam.

Programiranje proizvodnje bo nujno izboljšati, konkretizirati in že pri planiranju upoštevati vse elemente, ki pogojujejo izvršitev

Proizvodnja Slovenskih železarn v avgustu

Avgust je mesec poletnih vročin, planiranih velikih popravil, letnih dopustov in velike odsotnosti z dela ter običajno nizkih mesečnih operativnih proizvodnih načrtov. Kratko rečeno: nihče ne pričakuje posebno ugodnih proizvodnih rezultatov. Letošnji podatki za mesec avgust so izjema, saj je bila dosežena doslej najvišja blagovna proizvodnja v železarnah, ki je za okoli 10.000 ton višja kot prejšnji mesec in kot je bila v avgustu 1977. leta. Železarni Jesenice in Štore sta dosegli letos svojo najvišjo mesečno blagovno proizvodnjo. Najvišjo mesečno proizvodnjo, ki je zelo blizu planirani količini, so dosegli tudi v hladni valjarni Železarne Jesenice. Podatek o blagovni proizvodnji za SOZD Slovenske železarne je po decembru mesecu preteklega leta doslej najvišji in vrednost prodaje tudi doslej druga najvišja za junijem letos.

Proizvodnja surovega železa, ki je bila blizu rekordnim dosežkom, je pokrila celoten zaostanek v izvrševanju zbirnega letnega načrta. Ob koncu meseca avgusta je proizvodnja surovega železa za 10 odstotkov višja, kot je bila v enakem obdobju leta 1977, in ker je bil mesečni plan presežen za 17 odstotkov, znaša zbirna izvršitev 102 %. V Železarni Jesenice izvršujejo zbirni letni načrt 107 %, v Železarni Štore pa 81 %, ter so v enem mesecu popravili rezultat za 7 %.

Proizvodnja jekla je v okviru običajnih avgustovskih podatkov, vendar je za okoli 1000 ton višja, kot je bila v mesecu avgustu lani. V letošnjem letu pa je bila v avgustu najslabša mesečna proizvodnja surovega jekla. Linearni mesečni plan je bil dosežen le 89-odstotno. V Železarni Jesenice so predvsem zaostali v elektrojeklarni zaradi slabe vzdržnosti ognja-odpornega materiala in drugih težav, v Železarni Ravne je bila zaradi remontov izvršitev 81 %, v Železarni Štore pa so za 14 % presegli mesečni plan. Za-

ostanek za zbirnim letnim planom se je po osmih mesecih povečal in to samo v avgustu za nekaj več kot 7000 ton, tako da je mesečno povprečje padlo pod povprečno mesečno proizvodnjo, s katero bi presegli letnih 800.000 ton.

Blagovno proizvodnjo so dosegli: v Železarni Jesenice 102 %, v Železarni Ravne 98 %, v Železarni Štore 118 % in skupno 105 %. Ob koncu avgusta je letošnja blagovna proizvodnja železarn 8 % večja, kot je bila v enakem obdobju leta 1977, vendar zaostaja za zbirnim planom še vedno za 4 %.

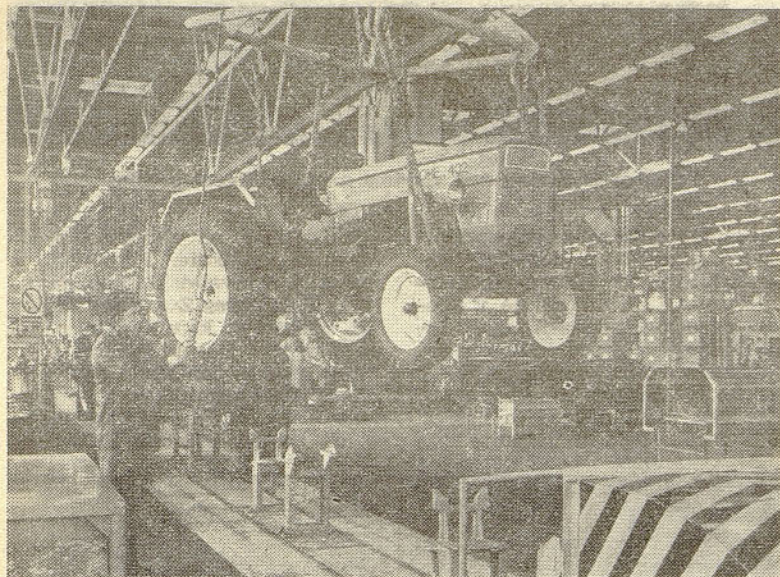
Predelovalci žice so imeli v avgustu sorazmerno slabe rezultate. Proizvodnja je bila za okoli 10 % nižja kot v istem mesecu lani, vendar vseeno za okoli 4 % boljša kot letos meseca julija. Mesečni plan so izvršili edino v Tovilu, skupna izvršitev predelovalcev je 90 %, tako da je za Slovenske železarne izvršitev plana blagovne proizvodnje 104 %.

Izvoz v mesecu avgustu, ki je bil dosežen le z 62 % povprečnega mesečnega plana, gotovo ni pripomogel k izboljšanju zbirnih podatkov za letošnje leto.

Realizacija vrednosti prodaje je bila zopet zelo ugodna. Edino v Verigi niso dosegli načrtovane mesečne vrednosti prodaje, najboljše rezultati imajo pa v Železarni Jesenice s 126 %. Mesečni plan je bil presežen za SOZD za 11 %. Vse delovne organizacije imajo daleč boljše realizacijo prodaje kot leta 1977, skupno je pa letošnja vrednost prodaje 27 % višja, kot po osmih mesecih leta 1977.

Po rezultatih dela meseca avgusta bi se dalo sklepati, da lahko pričakujemo tudi v naslednjih preostalih štirih mesecih letošnjega gospodarskega leta ugodne rezultate. Dopusti in pretežni del velikih popravil je za nami in upajmo, da bomo do konca leta že lahko poročali o ponovnih najvišjih dosežkih.

M. M. dipl. ing.

Se nekaj trenutkov in traktor bo zapeljal na parkirni prostor

— da smo za obresti od kreditov in nepredvidene tečajne razlike morali plačati 5,8 milijona din;

— da smo pri relativno nizki proizvodnji 1890 traktorjev v prvem polletju morali plačati vse obveznosti.

Res je tudi to, da je plan bil dosežen 92,7 %, vendar pa ne smemo pozabiti, da je bil relativno nizko postavljen in da je izguba bila že s tem planom predvidena. Tudi pretirana zaloga traktorjev ima pri tem svoj delež, kar pomeni, da je ažurnejši pripravi in odpremi posvetiti vso skrb.

Vprašanje pravočasnega carinjenja je nemalokrat povzročilo velike proizvodne zastoje. Neizdoba rezervnih delov veže lepo količino motorjev in tako povečuje skladiščne zaloge.

Premalo je vgrajenega domačega materiala in preveč uvožene-

postavljenega plana. Določeno opremo v proizvodnji bo nujno zamenjati in izpopolniti ter zagotoviti s tem večjo obratovalno sigurnost. Vračanju nekvalitetno dobavljenih domačih kot tudi tujih materialov bo treba posvetiti vso skrb in pozornost.

Popravilu in sprotnemu reklamiranju defektnih materialov je treba najti pravo pot in mesto.

Fluktuacija delavcev je v Tovarni traktorjev izredno visoka, kar je za novo proizvodnjo vsekakor zaskrbljujoče. Potrebno bo tudi več pozornosti pri zaposlovanju oziroma kadrovanju.

Se bi bilo mogoče našteti probleme in ukrepe, ki jih je osvetlila in najresneje razpravljala problemska konferenca. Zbir teh ukrepov bo tvoril podroben sanacijski načrt, ki vsekakor ne bo mogel zajeti prav vsega, vendar pa bo bistveno pripomogel k izboljšanju stanja.

Lahko bi trdili, da takšna široko zastavljena oblika razreševanja problematike in priprave sanacijskega načrta v veliki meri pogojuje uspehe. Sprejet je bil sklep, da morajo službe najresneje pristopiti k razreševanju naštetih problemov in na naslednji problemski konferenci tudi poročati o realizaciji.

Problemske konference bodo sklicane ob koncu vsakega trimesčja in pričakujemo, da bo v prihodnje prisotnost vseh vabljenih in odgovornih služb polnoštevna.

III. JUGOSLOVANSKO POSVETOVANJE »STANDARDIZACIJA '78«

Kaj bi se zgodilo, če bi nam uspelo, da obrnemo tok časa in prihoji nazaj postopoma izločimo rezultate standardizacije na raznih področjih ljudske dejavnosti?

Najkrajši odgovor bi bil: Nastal bi nepopisen nered, ki bi se zaključil s katastrofo. V prometu bi prišlo do zmešnjave, serijska proizvodnja bi bila onemogočena, izgube časa bi bile velike, ljudje se med seboj ne bi mogli dogovarjati. Če bi tako nadaljevali v globoko zgodovino človeštva z zamisljenim odstranjanjem standardnih simbolov pismenosti, bi se vrnili v kameno dobo.

To bi bil indirektni odgovor nekega strokovnjaka za standardizacijo človeku, ki bi postavil vprašanje, kaj je to standardizacija, zakaj je potrebna in če je sploh nujna. Jasno je, da je standardizacija danes prisotna na vseh mestih, kjer sodoben človek živi in dela, brez ozira, kdaj in kaj

dela. Potrebe po standardizaciji in njene korenine so nastale v trenutku človeškega racionalnega razmišljanja in zavedanja, da se mnoge stvari in postopki ponavljajo, ali se morajo ponavljati. To ponavljanje prinaša zamisel o standardizaciji, kar je v nasprotju od izjeme in odstopanja.

Tudi ljudska govorica je postala standard za medsebojno dogovarjanje ljudi, enako kot so standardi števil in črk. Prometni znaki, dimenzije in karakteristike proizvodov, merske enote, metode proizvodnje, kontrola in meritve, različni tehnološki postopki — sprejeti po standardih — premikajo stopnjo civiliziranosti sodobne družbe in v skrajni liniji postanejo splošni standard življenja. Pogoji, določeni z nekim standardom, brez ozira na kaj se nanaša, so sigurno menjali aktivnost človeka na posameznih področjih. (Dalje na 4. strani)

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

Naša obala od Trsta do Ulcinja pomeni naše okno v svet, za katerega smo se borili stoletja. Po zlomu bivše Jugoslavije je prebivalce naše obale in otokov kmalu zajel plamen vstaje. Zato je bil 10. septembra 1942 po sklepu CK KPJ osnovan v Podgori pod Biokovim prvi mornariški partizanski odred, rodila se je naša nova mornarica.

Resda so bile naše prve partizanske ladje lesene, toda srca borcev na njih so bila jeklena. Spoprijemali so se s tehniško boljimi italijanskimi in nemškimi ladjami in zmagovali ter — zmagali. Otoka Visa se bo spominjal marsikateri slovenski parti-

zan, ki je bil v prekomorskih brigadah; spominjal se bo naših junaških mornarjev, ki so na bori- nih brodičih prevažali enote Narodnoosvobodilne vojske, ranjen- ce in vojaški material ter tako z izrednimi napor in junaštvom, z neverjetno iznajdljivostjo in spretnostjo, z odločnostjo, ki jo premorejo resnični rodoljubi in junaki, izdatno pomagali kopni vojski NOV. Zadovoljni in srečni smo, ker se je v času po osvoboditvi naša mornarica modernizirala in okrepila in tako postaja z vsakim dnem trdnješi in zanes- ljivejši čuvár naše obale, naših vrat v svet.

(Nadaljevanje s 3. strani)
ročjih in omogočali boljše in ra- cionalnejše rešitve.

Standardizacija pomeni izdelavo pravil in principov, ki služijo za njihovo točno formulacijo, prinašanje predpisov za specifi- kacije, unifikacije in poenostavitve, katere se lahko uporabijo za oblike, dimenzije, sestavo, fizi- kalne in kemijske lastnosti, kva- liteto različnih proizvodov, me- tode izračunov, preiskave in me- ritve, kakor tudi načine njihove uporabe in zaščite ter na ustrez- ne termine in grafične simbole.

Da bi lahko standardizacija resnično vplivala na splošni na- predek družbe, je potrebno ne sa- mo izdelovati standarde iz najbolj različnih področij gospodarskih in družbenih dejavnosti, temveč jih je potrebno tudi izvajati in upo- rabljati.

Zaradi tega obstaja trajna po- treba za prikazovanjem na res- nične, ekonomske, zdravstvene, izobraževalne, kulturne in druge kakovosti standardizacije in kori- sti od njenega splošnega uva- janja in izvajanja skozi razvoj spe- cialnih služb in specializiranega kadra za to aktivnost.

Ena od oblik aktivnosti stan- dardizacije so tudi posvetovanja o standardizaciji, ki jih organi- zirajo v naši državi že od leta 1974. Prvo posvetovanje je bilo orga- nizirano v Sloveniji z naslednjo tematiko: »Standardizacija in njena vloga v nadaljnjem razvoju Jugoslavije.« Utemeljeno je bilo, da se na začetku takšnih posve- tovanj navede tema, ki bi vse- stransko poudarila vlogo in po- men standardov v izgradnji in razvoju naše socialistične skup- nosti. Prvo posvetovanje je poka- zalo, da takšna akcija ne more bi- ti kampanja, temveč naj ostane stalna skrb širšega kroga raznih strokovnjakov različnih profilov.

Drugo jugoslovansko posveto- vanje o standardizaciji je bilo le- ta 1976 na temo: »Standardizaci- ja — faktor napredka mednarod- nega sodelovanja«. Več kot 25 re- feratov je obravnavalo to temo s poudarkom na mednarodnem so- delovanju na intelektualnem in tehničnem področju. Poudarjena je bila pomembnost napredka znanja in tehnologije za odstra- nitve preprek v izmenjavi med državami, kar je posebej v inte- resu držav v razvoju. Pokazala se je potreba za vključitev v med- narodni sistem atestiranja proiz- vodov in potreba po vključitvi naše države v ta sistem.

Naj poudarimo, da se izbor o- snovnih tem za prvi dve posve- tovanji o standardizaciji v naši državi ujema z izborom prioritet-

ne problematike, ki jo je izbrala mednarodna federacija za upora- bo standardov IFAN. Tako so e- konomski aspekti in učinek stan- dardizacije v gospodarstvu (z ene strani), kot medsebojno delovanje mednarodnih in nacionalnih stan- dardov (z druge strani), bili teme mednarodnih kongresov, ka- tere je IFAN organizirala v zad- njih letih.

Koriščenje tujih izkušenj do določene mere je potrebno in o- pravičljivo, mora pa upoštevati vedno bolj razvojne poti našega gospodarstva. Program izdelave jugoslovanskih nacionalnih, pa- nožnih in internih standardov mora biti trdno povezan z na- šim gospodarskim planom in raz- vojem.

Glede na to je tematika tretje- ga jugoslovanskega posvetovanja o standardizaciji »Združeno delo in standardizacija«. Organizacijo tega posvetovanja je prevzela gospodarska zbornica SFRJ, zveza inženirjev in tehnikov Jugoslavi- je v sodelovanju z Jugoslovan- skim zavodom za standardizacijo ter drugimi organi in organizaci- jami.

Po splošnih temah, v katerih so bili prikazani ekonomski in med- narodni aspekti standardizacije, je logično, da se tretje posvetova- nje posveti konkretni problema- tiki standardizacije in uporabi standardov za potrebe našega gospodarstva in naše družbe.

Zaradi tega ima to posvetova- nje nalogo, da prouči mesto, vlo- go, cilje in prioriteto interne stan- dardizacije, s posebno pozornostjo na ekonomski pomen te stan- dardizacije. To posvetovanje bo potekalo v času, ko so v naši dr- žavi v veljavi pomembni zakoni, ki stimulirajo in pozitivno vpli- vajo na aktivnost v zvezi s stan- dardizacijo. V prvi vrsti je to Za- kon o standardizaciji, Zakon o združenem delu in Zakon o mer- skih enotah in merilih. V vsakem primeru je interna standardizaci- ja eden izmed pomembnih vzvodov napredka proizvodnje in go- spodarstva nasploh. Standardi se morajo gledati kot živ element, podvržen razvoju in nenehnem prilagajanju sodobnim tokovom znanosti in tehnologije iz posa- meznih področij. Samo s stalno aktivnostjo kadrov, ki delajo na standardizaciji in spremljanju razvoja svoje naloge v podjetju, bodo standardi in interna stan- dardizacija dali svoj poln razvojni delež pri povečanju kakovosti in zanesljivosti proizvodnih u- slug.

Priladil po časopisu
»Standardizacija« ing. V. S.

Srečanje invalidov Slovenskih železarn

Aktiv zaposlenih invalidov Že- lezarne Štore je organiziral 9. septembra v Domu železarjev na Teharjah družabno srečanje inva- lidov, zaposlenih v Slovenskih že- lezarnah. Poleg Jeseničanov, Ra- venčanov in Štorjanov so se ude- ležili srečanja tudi predstavniki Tovila iz Ljubljane, Plamena — krope, Verige — Lesce ter Žične

ljanju. Predstavniki in gostje pa so na kratkem sestanku izmenjali izkušnje v reševanju invalidske problematike; izražena je bila že- lja, da se aktivni zaposlenih inva- lidov ustanovijo tudi v ostalih DO, ki so v sklopu Slovenskih že- lezarn, predstavniki pa so že po- vabljeni na prvi sestanek koordinacijskega odbora. V koordinaci-

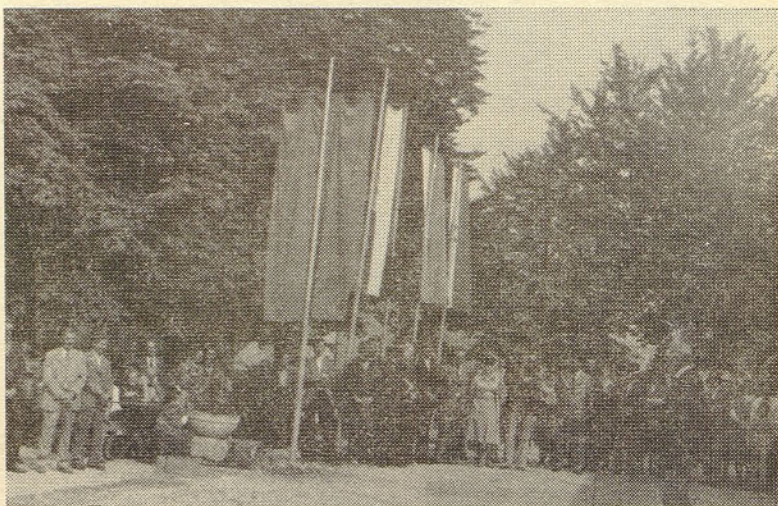

Simbol invalidov nad vhodom na prireditveni prostor

Celje. Srečanje so s svojo prisot- nostjo počastili in popestrili ge- neralni direktor Slovenskih že- lezarn tov. Klančnik, ki je v svo- jem pozdravu poudaril, da so ta- ka srečanja zelo pomembna in naj postanejo tradicionalna in da si želimo v teh aktivih vedno manj članstva, manj nezgod in nesreč, toda narava dela in življenje nam

cijski odbor se vključijo pred- stavniki sindikata. Pripraviti je material o invalidski problemati- ki za 9. kongres Zveze sindikatov SR Slovenije, katerega bi podal na kongresu delegat iz Štor.

Srečanje je popestrila godba na pihala Železarne Štore s koncer- tom. V popoldanskem času pa so se ob zvokih kvinteta »Klavžar-

Pozdravni govor predsednika KPO Slovenskih železarn tov. Klančnika

verjetno ne bosta ustregla; pred- sednik Zveze društev invalidov SR Slovenije tov. Stane Lavrič; udeležence je pozdravil še pod- predsednik koordinacijskega po- slovodnega odbora Železarne Što- re ing. Senčič ter drugi predstavi- niki DO in družbenopolitičnih or- ganizacij Železarne Štore.

Po pozdravih srečanju so tek- movalne ekipe odšle na tekmo- valna mesta. Ekipe Jesenic, Ra- ven in Štor so se pomerile v ša- hu, borbenem kegljanju in stre-

jev» veselo zavrteli. Vmes so še pomerili svoje moči z vlečenjem vrvi, nazadnje pa sta nas še obis- kala »Celjski Poldek in Micika«, ki sta nas spravila s svojim izva- janjem do solznega smeha.

Lep jesenski dan je ob tako do- brem jedilniku, pestrem progra- mu in ob lepi slovenski pesmi ta- ko hitro minil, da se je bilo kar težko posloviti. Vsi so bili enot- nega mnenja, da je tako srečanje potrebno za invalide organizirati večkrat.

Štorski
ŽELEZAR

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Preteklo obdobje samoupravne aktivnosti je bilo usmerjeno na podrobno proučevanje rezultatov poslovanja v prvih šestih mesecih in rezultatov v juliju tega leta. Poleg konkretnih akcij za izboljšanje stanja so bili v posameznih temeljnih organizacijah sprejeti sanacijski programi, temeljna organizacija TOVARNA TRAKTORJEV pa je imela s tem v zvezi problemsko konferenco. O tej konferenci poročamo na drugem mestu.

V tem mesecu je potekala tudi razprava o predloženem delovnem osnutku samoupravnega sporazuma o združitvi TEHNO-IMPEXA Ljubljana v SOZD Slovenske železarne. Posebna komisija je zbrala pripombe in predloge ter jih posredovala vodstvu SOZD Slovenske železarne v uskladitev za oblikovanje predloga o združitvi.

Na samoupravnih delovnih skupinah in zborih so delavci sprejemali tudi samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah, obveznostih in dolžnostih temeljnih organizacij in delovnih skupnosti skupnih služb SOZD Slovenske železarne.

Problematici fluktuacije delovne sile (objavljena v avgustovski številki) ter visokemu bolniškemu staležu v delovni organizaciji oziroma v nekaterih obratih temeljnih organizacij je bila posvečena posebna pozornost. Poleg že ugotovljenih dejstev je bila sprejeta še vrsta ukrepov in stališč za zmanjšanje oziroma izboljšanje trenutnega stanja. Vsekakor pa je ugotovljeno, da tega stanja ni moč izboljšati samo z intenzivnimi ukrepi temveč je potrebna tu širša družbenopolitična akcija v občini Celje, o čemer že tečejo razprave.

V temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih poteka tudi razprava o pravilnikih o nagrajevanju po delu. Prva je tak pravilnik že sprejela temeljna organizacija KONTROLA KAKOVOSTI.

Do konca meseca septembra je v razpravi še troje samoupravnih aktov o katerih se bodo delavci izrekli na zborih ali na delavskih svetih. Vsekakor moramo tudi v prvi vrsti omeniti PRAVILNIK O DELOVNIH RAZMERJIH. Samoupravni akt, ki delavce — poleg samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, najbolj zanima.

V razpravi je osnutek, ki naj ga široka razprava ocenji in nanj da pripombe in stališča pred sprejemom na zborih delovnih ljudi.

Delovne skupnosti so delavcem temeljnih organizacij posredovale v razpravo samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah, obveznostih in dolžnostih med temeljno organizacijo in delovno skupnostjo.

V razpravi je tudi Statut Samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino SR Slovenije.

Ze bežen pogled v ta uvodni del nam kaže izredno angažiranost samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. V nadaljevanju pogledimo še, kaj so posamezni organi upravljanja v preteklem mesecu obravnavali.

DELAJSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE

Predsednik delavskega sveta Kranjc Emil je 12. septembra 1978 sklical 4. sejo delavskega sveta, na kateri so obravnavali in sprejeli:

— seznanil se je z realizacijo sklepov tretje seje;

— imenoval je tov. Olgo Čuvan za vršilca dolžnosti vodje delovne skupnosti za finančne in računovodske zadeve ter imenoval razpisno komisijo za ponovni razpis vodje delovne skupnosti. Komisijo vodi Stefančič Ivan;

— delavski svet priporoča vsem tistim, ki sprejemajo gradiva za razpravo, naj dosledno upoštevajo roke razprav;

— Član delavskega sveta so se seznanili z osnovnimi izhodišči za plan 1979 in pri tem opozorili na nekatere točke plana, ki jih je potrebno še dopolniti in proučiti. Izhodišča za plan objavljamo na prvi strani;

— predsednik KPO Dušan Burin je seznanil delavski svet o rezultatih poslovanja prvih sedem mesecev in opozoril na nekatere negativne pokazatelje, ki vplivajo na rezultate poslovanja. Na delavskih svetih naj podrobno in kritično ocenijo rezultate in ukrepe vse potrebno za izboljšanje stanja;

— potrdil je listo razdelitve posojil za individualno gradnjo in adaptacijo, objavljeno v Informatorju, in po kritični razpravi zavrnil pritožbe delavcev na odločitev komisije za družbeni standard in stanovanjske zadeve kot neutemeljene;

— seznanil se je s poročilom o izdajanju glasila »Štorski Železar« in podprl akcijo za poplavljanje našega glasila. Podprl je tudi predlog o uvedbi 14-dnevnik in akcijo, ki s tem v zvezi poteka;

— potrdil je predloge delegatov za Krajevne skupnosti občine Šentjur v komisijo za družbeni standard in stanovanjske zadeve, v komisijo za gospodarjenje ter imenoval tov. Franca Selčana za predsednika komisije za benefici-rano delovno dobo Železarne Štore.

TOZD LIVARNA VALJEV, KOKIL IN METALURŠKE LITINE

Na 10. redni seji, vodil jo je Dečman Vili, so obravnavali sklepa 9. seje in ugotovili, da je potrebno za naslednjo sejo pripraviti podrobnejši pregled realizacije sklepov. Seznanil se je z rezultati poslovanja in ugotovil, da so zadovoljivi, predvsem zaradi precejšnjega izmečka nekaterih odlitkov, kar je potrebno nadoknaditi v naslednjih mesecih, predvsem v septembru, da bi se tako izognili urgencam kupcev. Pri tem si morajo vsi prizadevati, da bo naloga v celoti uspeša.

Sprejel je oba sporazuma oziroma osnutka, ki sta bila v razpravi TEHNO-IMPEX in SISEOT — kreditni odnosi s tujino.

Sprejeli so dodatni predlog o prerangiranju težkih delovnih mest, ki ga je predložila komisija za rangiranje.

TOZD JEKLARNE VALJARNE

Drofenik Ivan je vodil 8. sejo delavskega sveta, ki je bila 1. septembra 1978. Podrobno so analizirali poslovanja za osem mesecev letošnjega leta in ugotovili, da so rezultati zelo ugodni in pri tem sklenili, naj se uvede način obračunavanja pospešene amortizacije do konca leta.

Opozorili so še na pomanjkanje delovne sile ter na dinamiko dotoka gredic do konca leta.

V celoti so potrdili sklepe 6. redne seje komisije za MRZD o

prerangiranju delavcev in hkrati zadolžili vodstva obratov, da čimprej izdelajo organizacijske predloge.

Potrdili so z dodatnimi stališči in pripombami samoupravni sporazum o ognjevzdržnem materialu. Potrdili in sprejeli so pet samoupravnih sporazumov in imenovali podpisnike.

Potrdili so organizacijo in financiranje dveh ekskurzij in sicer v Kraljevo in v zavode »Crvena Zastava« ter ekskurzijo v Batuje. Imenovali so razpisno komisijo za imenovanje obratovodje valjarne II.

Izvolili samoupravne organe

V TOVARNI TRAKTORJEV IN V DELOVNI SKUPNOSTI ZA KOMERCIALNE POSLE

V temeljni organizaciji TOVARNA TRAKTORJEV so 13. t. m. izvolili samoupravne organe njihove TOZD.

Po uspešno izvedenem referendumu o združitvi dela delavcev v temeljno organizacijo so z izvolitvijo samoupravnih organov tudi samoupravno organizirani. Rezultati volitev in udeležba na volišču jasno dokazujejo, da se delavci te naše mlade temeljne organizacije zavedajo svojih obveznosti in dolžnosti.

Z izvolitvijo samoupravnih organov bo v marsičem zagotovljena večja uspešnost dela na samoupravnem področju znotraj temeljne organizacije hkrati pa tudi povezanost na nivoju delovne organizacije. Vse do danes ni bilo dane možnosti delavcem tovarne traktorjev, da zastopajo in enakovredno sodelujejo v samoupravnem sistemu delovne organizacije, ki je bila posledica njihove dosedanje organiziranosti.

V samoupravne organe so bili izvoljeni.

DELAJSKI SVET

1. Arzenšek Franc
2. Camloh Anton
3. Drešček Danilo
4. Golgranc Jože
5. Gregorin Marija
6. Korent Ljubica
7. Košenina Rudi
8. Mahne Daniel
9. Pirman Marko
10. Pristovnik Rudi
11. Sivka Drago

ODBOR SAMOUPRAVNE DELAJSKE KONTROLE

1. Senica Milan
2. Urbanc Alojz
3. Voga Anton
4. Vrabel Ivan
5. Žuntar Drago

DELAJSKI SVET DO

1. Camloh Anton
2. Mahne Daniel

POSEBNA FINANČNA SLUŽBA DO

1. Gregorin Marija

DISCIPLINSKA KOMISIJA DO

1. Drešček Danilo
2. Sivka Drago

KOMISIJA SAMOUPRAVNE DELAJSKE KONTROLE

1. Urbanc Alojz

DELOVNA SKUPNOST ZA KOMERCIALNE POSLE

Tudi v tej skupnosti je bilo potrebno izvesti nove volitve v samoupravne organe delovne skupnosti.

Z ustanovitvijo temeljne organizacije TOVARNE TRAKTORJEV je bila izvedena tudi reorganizacija nekaterih služb. Tako je bil del strokovnih služb priključenih v delovno skupnost za komercialne posle.

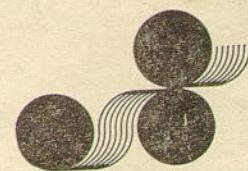
Da bi delavci priključenih služb enakopravno sodelovali v samoupravnih organiziranosti in si tako zagotovili njihov neposredni vpliv na samoupravno dogovarjanje in odločanje, so bile 5. 9. 1978 izvedene volitve v delavski svet delovne skupnosti in v odbor samoupravne delavske kontrole. V te organe so bili izvoljeni:

DELAJSKI SVET

1. Gornik Franc
2. Klanjšek Albin
3. Podbregar Vladimir
4. Prelec Srečko
5. Rožman Ljubica
6. Sotovšek Avgust
7. Srebotnjak Dušan
8. Tovornik Karl
9. Žolnir Ivan

ODBOR SAMOUPRAVNE DELAJSKE KONTROLE

1. Kolman Mihael
2. Marič Srečko
3. Senica Martin
4. Stokavnik Slavka
5. Žlavs Jože

slovenske
železarne
ljubljana

Srečanje s tovariši iz Libije

Železarna Štore, s tem pa tudi vse temeljne organizacije združenega dela v Železarni Štore smo vedno sledili osnovam politike, ki so jo začrtali družbenopolitični dejavniki v Jugoslaviji in tovariši Tito.

Sodelovanje z nerazvitimi državami in z deželami v razvoju, je v Štorah ustaljena praksa. Poznano je, da smo nudili strokovno pomoč livarjem v Indiji, plavarjem v Južni Ameriki, jeklarjem v Libiji, danes pa srečujemo libijske tovariše v Celju, kjer se intenzivno učijo našega jezika ter se pripravljajo za pridobivanje valjarskih izkušenj, ki jih bodo potrebovali pri vodenju valjarskega procesa v Železarni Tripoli v Libiji.

V mesecu maju in juniju leta 1977 je bil v razpravi samoupravnih sporazum med SMELT Ljubljana in Železarno Štore o medsebojnem sodelovanju pri strokovni pomoči uvajanja jeklarstva in valjarstva v Železarni Tripoli v Libiji. Samoupravni sporazum je bil verificiran dne 14. 6. 1977.

Na podlagi omenjenega samoupravnega sporazuma ima Železarna Štore, TOZD jeklarn in valjarn dolžnost usposobiti 27 libijskih tovarišev za delo v valjarni Železarne Tripoli, ki jo gradi SMELT Ljubljana. Železarna Štore se je tudi obvezala, da bo po dokončanih investicijskih delih

organizirala poizkusno proizvodnjo v valjarni Železarne Tripoli in sodelovala pri nadaljnjem enoletnem obratovanju omenjene valjarne.

Dne 25. septembra bodo tovariši iz Libije pričeli z redno prakso v valjarni II. V ta namen je izdelan program prakse in teoretičnega dela pouka. Praktični del pouka se bo vršil po posameznih delovnih mestih na področjih, kjer bo tudi v bodoče posameznik iz Libije opravljal svojo delovno dolžnost. Teoretični del pa je razdeljen na osnove metalurgije, ki je zaključen, na teorijo valjanja, teorijo strojnega vzdrževanja in teorijo elektro vzdrževanja. Pouk bo organiziran ob delu, delno pa po principu predavanj v prostoru TOZD jeklarn in valjarn. Predavatelji, mentorji ter sodelavci so izkušeni strokovnjaki Železarne Štore in tisti delavci v Železarni, ki imajo velike izkušnje pri vzgoji kadrov v Železarni Štore.

Tovariši iz Libije stanujejo v novozgrajenem domu ob Dečkovi cesti v Celju. Na delo se bodo vozili z javnimi prevoznimi sredstvi, tako da se bomo dnevno srečevali s temi prijaznimi obrazi mladih libijskih delavcev.

Življenjske pogoje smo jim skupno s podjetjem SMELT Ljubljana uredili več kot zadovoljivo, program bivanja libijskih

tovarišev v Jugoslaviji je prirejen tako, da so se v času, ko so pridobivali znanje našega jezika in osnove železarstva tudi vključili v normalen tok življenja in naših navad.

S 25. septembrom pa bodo pričeli z normalnim poučevanjem in delom v naši železarni, ki bo trajalo dnevno 8 ur. Verjetno bo v začetku težko podrediti ustaljene življenjske navade tovarišev iz Libije našemu delovnemu dnevu, vendar iz izkušenj iz preteklosti ter izkušenj pri učenju našega jezika ugotavljamo, da adaptacija ne bo tako težka in da bo učenje, ki bo trajalo 6—8

mesecev potekalo brez večjih težav.

Vse tiste, ki bodo kakorkoli prišli v stik s tovariši iz Libije, prosimo, da so do teh mladih delavcev strpn, saj so nekateri od njih stari komaj 16 let. Okolje, v katerem se nahajajo, je za njih povsem novo, nimajo niti življenjskih niti delovnih izkušenj. Naša naloga pa je, da tem delavcem pomagamo, pomagamo pa s tem, da jim damo strokovno znanje, da jih oborožimo z delavsko solidarnostjo in da tako prek njih pomagamo vsemu libijskemu neuvrščenu narodu.

Ing. Ferdo HALER

Partizanski Šentanel

Šentanel. Prijazna in domača koroška kmečka vas. V megleni zavesi so se zaznavali obrisi doline Podjune, ponosne Pece, Olševe in Raduhe in na začetku Karavank kot predstraža, Uršlja gora. Tu živijo dobri, zdravi ljudje. Lepa je njihova okolica, čudoviti gozdovi z jasami in pašniki in na drobno posejane stare kmečke hiše.

Tu na Koroškem smo se šesti srečali borci NOV Slovenskih železnar v soboto, 26. avgusta.

Štirje avtobusi borcev in bork naše delovne organizacije, katerim so se pridružili družinski člani, predstavniki mladine in družbenopolitičnih organizacij, je v soboto zjutraj odpeljalo iz Štor. Stopetinsedemdeset nas je bilo. Vreme je dobro kazalo, bili smo razpoloženi. Vodiči posameznih enot avtobusov so med vožnjo ugotovili navzočnost, razdelili bone za okrepčila, dekleta pa so pripela rdeče nageljne.

Kmalu smo bili na Ravnah pa v Prevaljah in začeli smo se vzpenjati po novoasfaltirani cesti proti Šentanelu. Zapustili smo udobje avtobusov in se napotili na prireditveni prostor nad vasjo, na gričku pri kapelici. Pomešali smo se med množico že dospelih, se pozdravljali in občudovali urejen prostor, nekateri pa so kar pohiteli k »šankom«.

Prireditelj nas je prijetno presenetil. Med pozdravljanjem gostov so zamolklo odmevale detonacije uspešno postavljenih minarjev kot nekoč, pred 33 leti in več salve topov. Za govornim odrom je bil čudovit prostor, ki ga je človek s pomočjo narave preuredil v enkratno prizorišče. Kapelica na gričku, obdana s košati lipami, je nudila nastopajočim pevcem, recitatorjem in govornikom preprost, a vendar nepozaben oder. Ravenski amaterski prvaki, godba na pihala — odlični izvajalci z vrsto priznanj in mednarodnim odličjem so s svojim izvajanjem povezovali program.

Šestega srečanja borcev Slovenskih železnar se je udeležilo okrog 1.600 bork in borcev, mladine, vabljenih in družinskih članov.

Prireditelj je z rahlo zamudo otvoril in pozdravil navzoče borce in goste — predsednik aktiva ZZB Železarne Ravne Franc Levhar, povezovalec programa pa je bil Roman Kogelnik.

Skozi megleno kopreno je nesumljeno pripekalo opoldansko sonce in dalo slutiti bližajočo nevihto. Predsednik organizacijskega odbora šestega srečanja Franc Fale je bil prvi slavnostni govornik in je poudaril pomen tega srečanja, obudil spomine na slavne, neopozabne dni NOB, na poštene ljudi, patriote, ki so bili v takratnih hudih časih čvrsto organizirani v KPJ in pod genialnim vodstvom maršala TITA začeli krvav, neenak, herojski boj za svojo zemljo, svoje ljudstvo in pravico.

Dejal je: »Dolga doba štirih let vojne je od jugoslovanskih narodov zahtevala orjaške napore in velike žrtve. Mežiška dolina — čeprav majhna, je častno dala svoj prispevek. 515 borcev je bilo v raznih vojaških formacijah. Visoko je bilo število simpatizerjev in aktivistov. V zaporih, taboriščih in izseljenih je bilo 428 ljudi. V bojih je padlo 281 borcev, 44 je bilo talcev, 163 pa jih je umrlo v koncentracijskih taboriščih.

Okupator in domači izdajalci so na binško nedeljo leta 1943 pobili mlade partizane v grapi pod nami.

Dober kilometer vzhodno od nas pri Rakitniku so pobili 9 ljudi in požgali domačijo. In koliko grozot je bilo po vsej Koroški!

Triinšestdeset let in tri mesece je od tega, ko je južno od nas, tu v dolini na Poljani bila končana druga svetovna vojna na evropskih tleh. Von Lehrova armadna skupina se je vdala, potolčeni so bili ustaši, četniki in vsi drugi izdajalci. Ogromen je bil vojaški plan narodnoosvobodilne vojske.

Vojaški zgodovinarji imenujejo enotedenske srdite boje po uradni kapitulaciji hitlerjevske Nemčije na Poljani — vojno po vojni. In prizorišče zadnjega dejanja največje drame v zgodovini človeštva je bilo na tem delu slovenske zemlje. Od tod je s polno svetlobo zasijalo sonce zlate svobode vsem jugoslovanskim narodom.

V nadaljevanju je prikazal velik napredek jeklarjev in valjarjev, združenih v skupnosti Slovenskih železnar, pomen neuvrčenosti, nevarnosti novih možnosti vojnega spopada, ki lahko privede do uničenja človeške civilizacije. Obudil spomine na herojske borce pred šestdesetimi leti, (Dalje na 7. strani)

Zemeljski plin v železarni

Na levem bregu Voglajne nasproti hale mehanske obdelave je spomladi začela rasti sprva precej počasi, prek poletja pa malo hitreje, nova plinsko-energetska postaja. Montažna dela so sedaj v zaključni fazi.

Plinsko energetska postaja (PEP) bo služila za proizvodnjo mešanega plina zemeljski plin-zrak (ZPZ) iz zemeljskega plina, ki doteka iz Sovjetske zveze. Vstopni tlak v PEP je 3,2 bar, izstopni tlak mešanega plina pa je 320 mm H₂O. Kalorična vrednost je prirejena mešanemu plinu, ki smo ga že doslej uporabljali in znaša 6.050 kcal/m³. Zmogljivost PEP je 6000 m³ ZPZ na uro.

Ob zaključku redakcije (15. 9.) je znan naslednji vrstni red priključevanja Železarne Štore na zemeljski plin:

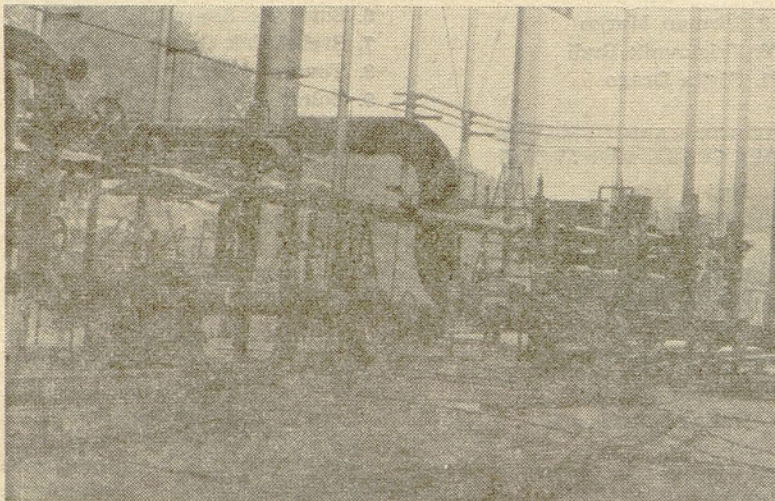
— 15. 9.: polnjenje visokotlačnega plinovoda od Celja do Štor, vključno z merilno-regulacijsko postajo Štore

— 18. 9.: pričetek dovzema zemeljskega plina zaradi nastavitve mešalnikov v PEP

19. 9.: pričetek porabe zemeljskega plina kot ZPZ na potrošnih mestih v Štore II.

Ob napovedanem pomanjkanju tekočega plina se nam z začetkom porabe zemeljskega plina obetajo boljši časi v preskrbi s plinsko energijo.

Logar Viktor, dipl. ing.

Del energetskega ožila pripravljen za sprejem zemeljskega plina

(Nadaljevanje s 6. strani)
ki so se bojevali za ta majhen del slovenske Koroške ob severni meji in nadaljeval:

»Borci ne iščemo privilegijev, ne počivamo na lovorikah vojnih let. Vključeni smo in moramo biti v vse tokove današnjih dogajanj. Veseli smo, da se nas upošteva. Najbolj pa smo veseli, da se v naši družbi uresničujejo vsi ideali, za katere smo se bojevali v obdobju druge svetovne vojne.

Ljubiti domovino, delati in živeti svobodno — to je naš cilj. To naj bi bil tudi poglavitni smoter mlajše generacije, ki prevzema naše naloge in položaje. Verujemo v mlade ljudi. Morda jih včasih premalo razumemo, tako kot so za naše mladosti starejši premalo razumeli nas.«

Svoj govor je Franc Fale zaključil: »Ko vse delovne skupnosti Slovenskih železarn vlagajo velike napore v proizvodnji za razvoj in modernizacijo tovarn ter izgradnjo stanovanj in drugih objektov, moramo biti borci v prvi vrsti teh prizadevanj.

Se več jekla in gotovih proizvodov dajmo jugoslovanskemu trgu. Prodorneje moramo na tuja tržišča. Na čelu boja za uveljavljanje ustavnih pravic in samoupravnega razvoja — tu je naše mesto. Zunaj tovarn moramo borci pridobitve socialistične revolucije usklajevati z našimi skupnimi interesi na vseh področjih.

In končno, delo je tisto, ki ustvarja novo vrednost in dviga realni življenjski standard. Še bolj spoštujemo to zlato pravilo.

Gregor Klančnik je ob pokanju možnarjev in viharjem ploskanju pozdravil zbrano množico, obudil spomin na lansko srečanje borcev v triglavski dolini — Krmi, povedal o veliki slavnosti obletnice osvojitve našega očaka Triglav, ki je bila prav na isti dan, kot naše srečanje borcev v Šentanelu.

Sicer pa je Klančnik nadaljeval: »Da, v tej dolini živi še 28 borcev, ki so neposredno sodelovali v borbi za severno mejo. Borba za pravičnejšo severno mejo Jugoslavije, ki je s priključitvijo Maribora in mežiške doline Jugoslaviji dosegla svoj namen, je dokaz, da se vsak narod mora boriti za svojo bit, za svoj obstoj in da nič ne pride samo od sebe. Točno pred šestdesetimi leti se je krojila usoda tem krajem in ljudem. Ne diplomacija za zeleno mizo, temveč pogumni mož iz Šentjurja blizu Štor, Malgaj, ki je zbral vojsko in pognal Nemce iz mežiške doline, je omogočil, da občani Raven na Koroškem uživajo nacionalno in socialno svobodo.

In petindvajset let pozneje so se tu, v tej kotlini, ramo ob ramo borili Korošci, Primorci, Stajerci, Kranjci in še drugi, ki so žrtvovali svoja življenja za zlom nemškega fašizma.«

V nadaljevanju je omenil pomen srečanja naše mladine z borci o varovanju naših pridobitev, obnovi in gradnji domovine. In kar smo si priborili, moramo tudi obvarovati in braniti.

»Borba za pravičnejšo severno mejo Jugoslavije, ki je s priključitvijo Maribora in mežiške doline Jugoslaviji dosegla doberšen del svojega namena, je dokaz, da nič ne pride samo od sebe in da se mora vsak narod za svoj obstoj boriti. Za uspeh borbe pa so

potrebni: motivacija, ideja in predani vodje. Tega smo se najbolj zavedali med drugo svetovno vojno. Komunistična partija je bila s svojimi sposobnimi, pogumnimi in patriotičnimi člani idejni vodnik, Osvobodilna fronta pa vse ljudska sila, v kateri se je rodila in razvila ljudska armada, sposobna da osvobodi narod.«

Neprecenljive so vrednote naših pridobitev, zato je razumljivo, da jih bomo varovali. Osvobodili in obnovili smo domovino, zgradili gospodarstvo in sistem humanega, samoupravnega oblikovanja socializma. Dosledna naša politika enakopravnosti vseh narodov in narodnosti sveta nam dodatno krepi ugled države. Vsi smo zato ponosni na vse, kar smo pod herojskim, genialnim vodstvom tovariša Tita dosegli. Vsi bomo te pridobitve tudi branili.

Slovensko železarstvo je prispevalo velik delež med narodnoosvobodilno vojno pri obnovi domovine in industrializacije. Potem, ko železarne Jesenice, Ravne in Štore, predelovalci Veriga Lesce, Plamen Kropa, Tovil Ljubljana, Žična Celje in Metalurški institut tvorimo enotno družino slovenskega železarstva, smo dosegli velik naredek in predstavljamo pomemben steber jugoslovanskega gospodarstva. V osmih letih od leta 1969 do letos smo napredovali:

- v surovem jeklu za 28 %
- v blagovni proizvodnji za 57 odstotkov
- v realizaciji skoraj za 6-krat
- pri izvozu skoraj za 7-krat
- pri številu zaposlenih za 50 odstotkov.

Na podlagi sedemmesečnih rezultatov ocenjujemo, da bomo v letu 1978 dosegli:

- surovega jekla 800.000 ton

- blagovne proizvodnje 810.000 ton
- realizacije 10.500 milijonov din
- izvoza 45 milijonov dolarjev
- povprečno zaposlenih 17.770 delavcev.

Zastavljene imamo zahtevne projekte, ki bodo za daljše obdobje reševali proizvodnjo in predelavo jekla na Slovenskem. Cilj teh naložb, načrtov in zasnov je milijon ton kvalitetnega in plemenitega jekla, ki naj bi ga bilo preko polovice predelanega znotraj SOZD Slovenske železarne in v drugih organizacijah združenega dela kovinske industrije v republiki. Skrb za redno izpolnjevanje planskih nalog tekoče proizvodnje, razvoja, širjenja zmogljivosti in izboljševanje tehnologije, je naša borba sedanjega časa. Kljub dobrim rezultatom moramo priznati, da bi lahko dosegli tudi več. Mi borci NOV moramo biti pri tem posebno budni in vsakodnevno spodbujati višje proizvodne in poslovne dosežke.

Na koncu svojega govora se je Klančnik zahvalil delavcem Železarne Ravne, ki so omogočili in organizirali letošnje šesto srečanje borcev NOV Slovenskih železarn.

Čez tisoč navzočih je s ploskanjem sprejelo besedilo pozdravnega telegrama za maršala TITA, ki ga je prebral Gregor Klančnik.

Srečanje borcev so pozdravili tudi predsednik Republike odobora ZZB NOV Janez Vipotnik, predsednik Odbora koroških borcev Pavle Žavcer in poznani pisatelj partizanskih del Ivo Jan z Jesenic.

Po slavnostnih govorih so domači amaterji — igralci nudili

gledalcem premiero partizanske igre, odlični pevski zbor »Vres« z Joškom Kertom na čelu pa je srečanje obogatil z domačo in partizansko pesmijo. Solisti v partizanski igri so bili enkratni, kot amaterji so dosegli svoj vrhunec. Pretresljiva pripoved taborišnice, pa padlega mladince partizana, je marsikaterega ganila do solz. Vsekakor so bili zanimivi »Šentanelski pavri«, domači pevski zbor, ki je s svojim nastopom močno popestril izvajanje.

Tu, da tu mi je dalo misliti, zakaj pa v naših proletarskih Štorah nimamo pevskega zbora, zakaj, čemu? Za odlično izpeljan program gre hvala tudi Mitji Šipku, sicer diplomiranemu inženirju, zaposlenemu kot priznan metalurg v ravnski železarni. Morda je dež, po močni sopari pokvaril razpoloženje. Pa smo ugrabili, gremo domov, ali še malo počakamo. Tisti, ki jih je zebljo so se pogrevali z juho, nekateri pa so iskali kaj bolj močnega. In smo le dočakali sonce, ki je posušilo klopi. Fantje treh dolin so bili neumorni, plesišče, ki je izgledalo mnogo preveliko, je bilo skorajda premajhno. Borke, borci, mladina so se zavrteli, vzdušje je bilo popolno.

Pa je le prišel čas odhoda. Na avtobusih je odmevala pesem, kopica vicev je izzvala smeh in razpoloženi smo prišli pravočasno, zdravi in veseli domov.

No, drugo leto pa smo mi, Štorjani na vrsti za organizacijo sedmega srečanja borcev Slovenskih železarn. Kje bo to srečanje, bomo še odločili, upamo le, da bo tudi naše srečanje prav tako uspešno, kot vsa dosedanja srečanja.

R. V.

Pred X. kongresom ZSMS

DELEGATKA ZA X. KONGRES
ZSM SLOVENIJE

Tov. Dejanović Viljana je v naši DO zaposlena kot referent preiskave trga v TOZD traktorji. Po poklicu je ekonomist. Rojena je 6. 1. 1954 v Postojni. Član ZK od leta 1970.

V zvezi socialistične mladine je že opravljala izvršilne in odgovorne funkcije.

Trenutno je član konference mladih delavcev, član komisije za družbenoekonomske odnose in razvoj samoupravljanja pri predsedstvu OK ZSMS Celje, pred-

sednik komisije za pripravo referata za X. kongres ZSMS pri svetu mladine SOZD SZ, član izvršnega odbora OOS v TOZD traktorji.

Udeležba na kongresu je zanj velika čast in priznanje, obenem pa tudi velika obveznost.

Na kongresu bo sodelovala pri delu komisije za družbenoekonomske odnose, kjer se bodo mladi iz delovnih organizacij dogovorili o svojem delu ter o nalogah, ki jih v prihodnosti čakajo.

Kot predsednik komisije za pripravo našega referata na predstojećem kongresu se zelo angažira, da ta referat vsebuje čim več našega dela, prizadevanj, težav ter predlogov za boljši jutri železarske mladine.

Mladina Jugoslavije se je začela pripravljati za svoje republiške, pokrajinske in za zvezni kongres že v začetku leta. 21. marca letos so na seji konference ZSMJ razpravljali o težah za pripravo resolucije in drugih dokumentov X. kongresa ZSMJ in o programu aktivnosti in organizacije jayne razprave resolucije in statuta ZSMJ.

Junija letos se je končal kongres mladih Bosne in Hercegovine. Drugi kongresi bodo potekali v jesenskem obdobju.

Mladi v naši republiki se bodo sestali od 14. do 15. oktobra v Novi Gorici na svojem X. kongresu.

Predlog kongresne resolucije je že tekom priprav oziroma javne razprave kritiziran kot premalo mladinski, zato so člani predsedstva ZSMS Slovenije na svojem sestanku dne 9. 9. 1978 po daljši diskusiji osvojili nekaj sprememb in dopolnitev že omenjene resolucije. Na istem sestanku je bilo govora še o spremembah v predlogu statuta ZSMS. Predvsem gre za razširitev razpona let od sedanjih 14—27 let starosti na 13—29 let starosti.

V nadaljevanju podajamo bistvene izvlečke iz predloga resolucije ZSMS:

Teze osnutka resolucije X. kongresa Zveze socialistične mladine Slovenije pomembne za OO ZSMS Slovenskih železarn. (Priloga 1)

ZSMS v DO ŽS se skupaj z mladino drugih DO podpisnic SS o združevanju v SOZD Slovenske železarne pripravlja, da bo na X. kongresu ZSMS spregovorila o svojem delu, težavah, angažiranju ter nasploh življenju mladih v SOZD SZ.

V cilju, da bi bila razprava čim bolj celovita ter odraz dejanskega položaja mladih v SOZD, smo se odločili vprašati vse OO ZSMS o naslednjem: Priloga 2 — Vprašanja za pripravo razprave.

Razen tega se bo mladina v Železarni Štore angažirala še na področju organiziranja OO ZSMS ter v pripravi svoje programske volilne konference.

(Dalje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 7. strani)

Odgovorna aktivnost ZSMS za nadaljnji razvoj produktivnosti in razvoj družbenoekonomskih odnosov pomeni edino možnost za uveljavitev mladih v družbi

Vsestranska aktivnost v boju za nadaljnjo graditev samoupravnih socialističnih družbenoekonomskih odnosov, ki temeljijo na Ustavu in Zakonu o združenem delu ter na programski usmeritvi ZKJ, je ena najbistvenejših in trajnih nalog ZSM. To pa zahteva od nas članov ZSM kontinuirano idejnopolitično in akcijsko usposabljanje.

Mladi delavci, organizirani v ZSM, bomo posebno pozornost posvečali uvajanju in razvijanju sistema dohodkovnih odnosov v združenem delu.

Najodgovornejši člani v ZSM smo zadolženi, da se zagotovi seznanjenost celotnega članstva z vsebino in nalogami, opredeljenimi v planih, zato opozarjamo na morebitno neizvrševanje sprejetih nalog. Tako se bo med mladimi krepila zavest, da je mogoče uspešno planirati le, če so jasno opredeljeni skupni interesi in cilji.

V okviru ZSM se zavzemamo za uveljavljanje novih tehnoloških procesov ter dosledno uresničevanje načela delitve po delu ustrezno delovno disciplino in racionalno uporabo proizvodnih sredstev.

Nenehna krepitev inovacijske in racionalizacijske dejavnosti pomeni korak bliže k dvigu storilnosti in produktivnosti, organizirane oblike delovanja na področju racionalizatorstva in inovatorstva.

ZSM je dolžna na vseh nivojih svoje organiziranosti predvsem pa v TOZD osveščati in izobra-

ževati mlade o pomenu varstva dobrin splošnega pomena in vrednosti človekovega okolja za naše življenje in nadaljnji razvoj.

Na področju usmerjenega izobraževanja bo aktivnost ZSM v združenem delu skupaj z drugimi DPO usmerjena predvsem v ustvarjanje pogojev za čim bolj neposredno vključevanje vzgoje in izobraževanja v združeno delo.

V politiki zaposlovanja moramo še vnaprej zlasti utrjevati vlogo samoupravnih interesnih skupnosti za zaposlovanje in v njihovem okviru zagotoviti in uskladiti potrebe gospodarstva.

Se posebnega poudarka pa morajo biti deležni na področju zaposlovanja predvsem učenci v gospodarstvu ter vseh drugih organizacijah združenega dela.

Pri našem delovanju si prizadevamo za še nadaljnjo krepitev materialne baze stanovanjskega gospodarstva, usmerjali in sodelovali bomo pri delitvi sredstev za stanovanjsko izgradnjo po obsegu, kvaliteti in ceni izgradnje.

ZSM se bo v OZD zavzemala za humane in stvarne odnose delavcev.

Naš cilj je ustavna preobrazba krajevne skupnosti

Delovni ljudje in občani so samoupravno organizirani tudi v krajevni skupnosti.

Krajevna skupnost se kot temeljni družbenoekonomski odnos kaže v povezovanju s TOZD in samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

V krajevni svet ZSMS se povezujejo predvsem mladi, ki bivajo v KS, kot tudi tisti mladi, ki na tem območju delajo.

Za oblikovanje prostega časa mladih se moramo torej zavze-

mati v vseh sredinah. Eden od najpomembnejših prostorov je vsekakor krajevna skupnost, poleg nje pa še šola in delovna organizacija.

V naporih za celovitejšo procese vzgoje in izobraževanja mladih gre za dejansko spreminjanje odnosov in oblik

Področje vzgoje in izobraževanja je doživljalo vsa leta številne spremembe, se sproti skušalo oblikovati in prilagajati razvoju samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov.

Še vedno smo priča preveliki odtujenosti in težnjam, da je vzgoja in izobraževanje nekaj posebnega in ne sestavni del združenega dela.

Potrebno je sproti ustvarjati pogoje za skladen prehod in razvoj v usmerjeno izobraževanje, v katerem so zajete vse oblike šolanja, usposabljanja, izobraževanja in dopolnjevanja zanj, skratka izobraževanje ob delu iz dela, za delo.

Oviro k temu cilju še vedno predstavljajo učni načrti, predmetniki in programi, polni balasta, ki ne zagotavljajo neposrednega vplivanja združenega dela na njihovo sooblikovanje. To kasneje vsekakor pomeni oviro pri vključevanju učencev in študentov v združeno delo.

Samoupravljanje je treba uveljaviti kot družbeni in pedagoški odnos, kot zelo pomembno metodo dela v vseh vrstah šol in domov.

Uresničevanje koncepta usmerjenega izobraževanja tudi razrešuje že dolgo prisotna vprašanja poklicnega izobraževanja, ki šele sedaj dobiva svoje pravo mesto in vlogo ter ga tako izenakaže z ostalim srednjim šolstvom.

Organiziranje in vsebinsko poglobljanje mladinskega prostovoljnega dela je naš konkreten prispevek k hitrejšemu razvoju manj razvitih področij in socialistične vzgoje mladih

Dejavnost mladine, aktivnost Zveze socialistične mladine, njenih članov in kolektivnih članov je zasnovana na prostovoljnem delu.

V obdobju po X. kongresu ZSMS moramo za realizacijo družbenopolitičnih in družbenoekonomskih smotrov mladinskih delovnih akcij postopoma izboljševati pogoje za bivanje in za interesne dejavnosti v naseljih MDA.

Usmeritev organizacije ZSMS na tem področju je, da ima vsaka OO ZSMS vsaj eno enodnevno MDA v vsakem programskem obdobju in vsaj enega člana udeleženca lokalne, republiške, oziroma zvezne MDA.

Znanost in raziskovalno delo je področje neslutnih možnosti mladih

Zavzemamo se, da je potrebno poudariti proces funkcionalne samoupravne integracije znanstvenoraziskovalnega dela, tako da bi hitreje vzpostavili racionalno mrežo raziskovalnih organizacij in imeli večjo orientacijo za krepitve raziskovalnorazvojne baze v gospodarstvu.

ZSMS bo spodbujala in se zavzemala za razvijanje takih odnosov iz prakse, ki bodo spodbujali dajati večjo mobilnost znanstvenoraziskovalnega kadra od temeljnih k uporabnim raziskavam, od znanosti k izobraževanju in v združeno delo ter od proizvodnje in družbenopolitične prakse k znanosti in izobraževanju. Pri tem se ZSMS zaveda, da mora o-

Pričevanje iz NOB

TRN V PETI

Dobra obveščevalna služba je v boju proti sovražniku že pol uspeha, zato je sovražnikov prvi cilj, da jo onemogoči z uničenjem njenih delavcev. To so poskušali tudi združeni fašisti med NOB, ker jim je prav ta služba NOV in OF povzročala največ škode in izgub. Kako je bilo s tem na Primorskem zadnje mesece vojne, pripoveduje neposredni udeleženec dela tega dogajanja, borec 5. bataljona I. brigade Vojske državne varnosti Janez Tajnikar.

Proti koncu leta 1944 so južno Primorsko preplavile iz Srbije pregnane enote četnikov Draže Mihajloviča, nedičevcev in ljotičevcev. Tu naj bi pričakali Angleže in Američane, katerim naj bi se predali, da ne bi prišli v roke Titovi partizanski vojski ali celo Rdeči armadi, kakor so jim grozili. Njihovo zadrževanje na Primorskem naj bi hkrati preprečilo napredovanje enot JLA čez staro jugoslovansko-italijansko državno mejo proti zahodu. To je bil del skupnih vojaško-političnih načrtov združene svetovne reakcije, ki je hotela kolo zgodovine zavrteti nazaj in obdržati stanje, kakršno je bilo v Evropi pred prihodom Adolfa Hitlerja na oblast

v Nemčiji. V to vzpostavljajo predvojne stanja so bile vštete tudi državne meje Avstrije in Italije, zato naj bi četniki in druga fašistična sodrga omogočili anglo-ameriški vojski zasedbo teh starih meja.

Bilo je na moč očitno, kam pes taco moli, zato so sledili protukrepi vojaškega in političnega vodstva narodnoosvobodilnega gibanja Slovenije in Jugoslavije. Predvsem je hotelo vodstvo dobiti točne podatke o številu, sestavi in oborožitvi teh izdajalskih enot pod nemškim varštvom in poveljstvom, po možnosti pa tudi točnejše podatke o njihovih namerah in operativnih načrtih.

Glavni štab NOV in PO Slovenije se je prav dobro zavedal, kako zahtevna in pomembna je ta naloga. Za njeno izvedbo je formiral posebno skupino sposobnih in predanih obveščevalnih oficirjev JLA oziroma OZNA, ki so se že dotlej izkazali pri tem delu. Skupino je vodil kapetan Stevo, v njej pa so bili še kapetan Drago in poročnik Bojan in Samo, pridružili pa so se jim po prihodu na Primorsko še nekateri oficirji. Skupina je bila namreč formirana v Črnomlju v Beli kra-

jini, kjer je bil štab in politično vodstvo NOV Slovenije.

Skupini so dodelili tudi zaščitno enoto 18 borcev, ki so jih v ta namen odbrali iz brigade VDV, za njihovega komandirja pa postavili poročnika JLA Alberta Grudna-Bliska. Ta je bil po svoji smelosti poznan ne samo v svoji ožji domovini Primorski, marveč tudi na Notranjskem in Dolenjskem. Kaj vse bi Nemci ali belogradiisti dali, da bi ga le dobili v roke!

Takšna izbrana partizanska enota je tudi v vojaškem pogledu kar lepa in ugledna skupina, zato so ji namenili razen čuvanja izpostavljenih obveščevalcev in prenašanja radio-oddajnika in sprejemnika tudi konkretne vojaške naloge — partizanske vojaške akcije na sovražnikovo živo silo in diverzantske akcije na sovražnikove vojaške objekte in komunikacije, še posebno na železnico Postojna—Sempeter na Krasu (danes Pivka) do Trsta in Sempeter na Krasu—Reka. Skupina je bila izredno dobro oborožena z avtomatskim orožjem, naložili pa so ji tudi okrog 40 kg plastika — eksploziva za rušenje komunikacij in vojaških objektov.

Sredi najhujše zime — 2. januarja 1944 so se zgodaj zjutraj odpravili iz Črnomlja. Bil je mraz, da je vse škripalo. Dokler so potovali po osvobojenem ozemlju, jim je radijsko aparturo, eksploziv in drugo opremo prevažal par volčkov, vprežen v kmečke sa-

V današnji številki pričujemo objavljati odlomke udeleženca NOB Janeza Tajnikarja pod skupnim naslovom »TRN V PETI«.

Opisani dogodki so njegova resnična doživetja, ki so se odvijala na področju Primorske. S tem se pridružujemo skupnim objavljanim gradiva iz NOB Primorske in njeni petintrideseti obletnici priključitve matični domovini Jugoslaviji.

krepiti svoj vpliv pri oblikovanju in uveljavljanju kadrovske politike na področju znanstvene dejavnosti.

Podružbljanje ljudske obrambe in družbene samozaščite je naša varnost in učinkovita obramba

Ena od najpomembnejših nalog ZSMS kot družbenopolitične organizacije je krepitev in usposabljanje mlade osebnosti v duhu socialističnega samoupravljanja, tako da bo ob vsaki priložnosti znal braniti svojo domovino. Z izobraževalnimi oblikami je potrebno zagotoviti, da si bo vsak mlad človek pridobil najnujnejše znanje, ki mu je potrebno za udeležbo v obrambi in zaščiti ter osnovne vojaške spretnosti, da bi se lahko uspešno vključil v oborožen boj.

Se nadalje moramo razvijati obrambne dneve in obrambne krožke kot oblike množičnega usposabljanja mladih. Obrambne dneve bomo še nadalje organizirali na šolah in mladinskih delovnih akcijah, prenesti pa jih moramo tudi v krajevne skupnosti in temeljne organizacije združenega dela.

Že tradicionalne skupne aktivnosti organizacij ZSMS in mladih v JLA moramo vsebinsko še poglobljati.

Pri usposabljanju mladih so izrednega pomena skupne aktivnosti organizacij ZSMS in ZRVS. Zato bomo še nadalje razvijali skupne oblike idejnopolitičnega in vojaškostrokovnega usposabljanja, kot so: predavanja starešin v osnovnih organizacijah ZSMS o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti ter mednarodni vojnopolitični situaciji, skupne orientacijske in taktične vaje oz. tekmovanja in drugo.

Pomembno področje, ki nudi mladim številne možnosti vključevanja in usposabljanja za obrambo, so dejavnosti civilne zaščite.

Le celovit in enoten sistem informiranja zagotavlja mladim informiranost o dogajanjih v organizacijah in jih povezuje v enotni akciji

Pravilno, pravočasno in vsestransko obveščanje je eden bistvenih pogojev učinkovitega delovanja in nadaljnjega razvoja ZSMS.

Enoten informativni sistem v ZSMS se mora dograjevati tako, da bo omogočal večsmerno potekanje idej, seznanjanje z novimi zamislimi, stališči in akcijami, hkrati pa pomeni široko populariziranje dela in prizadevanj ZSMS v javnosti. Informiranje v ZSMS se mora enokoprovno vključevati v družbeni sistem obveščanja.

Osnovne organizacije ZSMS morajo v skladu s svojimi možnostmi in potrebami razvijati take oblike in metode obveščanja, ki bodo omogočale ustvarjalni vpliv članstva na delo organizacije in obenem zagotavljale akcijsko in idejno enotnost pri vsakdanjem delu.

Občinske konference ZSMS morajo usklajevati in združevati napore osnovnih organizacij, zagotavljati povezave na posameznih področjih in dajati povratno informacijo o delovanju njenih organov. V ta namen morajo poleg neposrednih oblik informiranja (sestanki, ustno obveščanje, javne tribune, okrogle mize in podobno) vzpostaviti informiranje prek različnih sredstev obveščanja, predvsem pa omogočiti redno izhajanje internega informatorja kot ožje oblike (funkcionalne) in izhajanje glasila občinske konfe-

rence ZSMS kot širše oblike obveščanja.

PRILOGA 2

1. Kako si v vaši OO prizadevate za graditev samoupravnih socialističnih družbenoekonomskih odnosov in s kakšnimi ovirami se pri tem srečujete?

2. So vsi mladi v vaši OO seznanjeni z vsebino in nalogami, opredeljenimi v planih, ki jih sprejemate? Koliko jih realizirate? Če ste pri tem manj uspešni, navedite vzroke?

3. Ali v vaši TOZD oz. DS v celoti uresničujete načelo delitve po delu? Če pri tem niste uspešni, navedite vzroke in obenem tudi način, s katerim si vaša OO z ostalimi DPO prizadeva doseči zastavljene cilje.

4. Katere nepravilnosti opazate v vaši TOZD oz. DS z dobrinami splošnega pomena in v zvezi z odnosom do širšega in ožjega okolja (ekološki problemi, pogoji dela...)?

5. Kako vaša OO sodeluje pri stanovanjski politiki in katere nepravilnosti opazate? Kako jih skušate odpraviti? Kako se rešuje v vaši DO stanovanjska problematika mladih?

6. Kako vaša OO sodeluje v KS? Kaj bi bilo potrebno za še bolj poglobljene stike in sodelovanje pri organiziranju aktivnosti v prostem času?

7. Kakšen odnos imate v vaši TOZD oz. DS do rednega izobraževanja in izobraževanja ob delu? Kako imate v vaši DO urejeno izobraževanje ob delu in s kakšnimi problemi se v zvezi s tem srečujete?

8. Kako vrednotite poklicne, kako srednje šole? Kaj bo po vašem mnenju prinesel proces usmerjenega izobraževanja?

9. Tudi v vaši DO se gotovo srečujete s problematiko otroškega varstva, zaposlovanja mladih invalidov in mladih prestopnikov, ki se vračajo po prestani kazni v delovno in družinsko okolje. Kako rešujete to problematiko in kako bi še pospešili reševanje?

10. Ali se v delo vaše OO vključujejo tudi mladi iz drugih republik? Kako si prizadevate, da bi jih še bolj pritegnili v družbenopolitično delo v TOZD oz. DS in v KS?

11. Kakšne so oblike sodelovanja vaše OO z mladimi v JLA in kako bi jih po vašem lahko še poglobili?

12. Kakšne oblike vojaško strokovnega usposabljanja razvija vaša DO in kako sodeluje pri tem vaša OO? Kaj predlagate za še intenzivnejše izpopolnjevanje na tem področju?

13. So metode obveščanja v vaši DO, TOZD oz. DS uspešne? Če niso, navedite vzroke? Kako bi po vašem stanje še izboljšali?

14. Kaj menite o vaši povezanosti z OK in o toku informacij v eno in drugo stran?

Popravek

Izvršni odbor sindikata predlaga popravek o solidarnostni akciji, ki bi naj glasil: V prihodnje bo stalna praksa v TOZD, da bomo ob nesrečnih primerih naših delavcev pristopili k solidarnostni pomoči, oz. akciji.

TOZD GKSG

ni. Zato je šlo bolj počasi, ker vprege nikakor ni bilo mogoče pripraviti k hitrejšemu koraku. Prva postaja je bila na Starem trgu, nakar so v Brodu na Kolpi prešli reko in nadaljevali pot po hrvaški strani ter pozno ponoči vsi izmučeni prispeli v Prezid. Tam so šele lahko odtajali zamrzlo obutev in obleko in se odpravili k počitku, ko so jim še prej prijazni in gostoljubni domačini pripravili izdatno večerjo. Res, da je bil le koruzni močnik, vendar pa je bil okusen in dovolj ga je bilo, da so se vsi dobro najedli, kar je bila prava redkost tiste dni, saj je povsod na osvobojenem ozemlju hrane močno primanjkovalo.

Zjutraj je bilo treba zgodaj na pot. V naglici so zato spet pojedli nekaj močnika, preložili radijsko postajo, eksploziv in drugo opremo na nove sani, Belokranjec pa se je s svojimi vrnil domov. Bil je prav strupen mraz in močno je snežilo, vendar pa jih je segrela strma pot iz Prezida proti Babnemu polju in od tam v snežniške gozdove, kamor so morali v celo gaziti sneg. Pot je postajala vse bolj zamudna, ker je bilo precej zametov, kjer so morali odmetavati sneg, da sta lahko voliča prevlekla sani. Zatikal pa se je vse pogostje in tja proti Mašunu je bilo že kar povsod meter in več snega na cesti. Le z največjimi napori so utirali borci pot sanem in vedno bolj izmučenima volič-

koma. Končno sta povsem opešala in borcem ni preostalo drugega, kot da so ves tovor porazdelili na svoje rame in voznika s sanmi in vprego poslali domov.

Žal pa tudi tako niso dosegli Mašuna. Nekateri zameti na cesti so bili visoki tudi po več metrov, razen tega pa so celo vodniki-domaćini povsem izgubili orientacijo in priznali, da so se izgubili. Tako je bilo treba prenočiti kar na prostem, v snegu in mrazu in ob ognju, ki so ga komaj uspeli zanetiti šele s pomočjo plastika.

Zjutraj so že z dnem vodniki zlahka našli pravo cesto, saj so se z nje le malo oddaljili. Vsi izmučeni in lačni so se okrog pol dne približali Juriščem, vasi pod robom gozda nad Šempetrom na Krasu, kjer so se nadejali tople hrane in strehe. To vse bi jim še kako prav prišlo po silnem naporu, po hoji skozi visoke snežne zamete, skozi sneženje in burjo, ki je močno zavijala med visokimi hojami.

Žal pa s hrano in počitkom na toplem ni bilo nič. Nemci so namreč prav takrat hajkali po pivških vaseh in samo sreči so se imeli naši borci zahvaliti, da so zelence v čeladah zagledali poprej, kakor pa oni njih, ker bi sicer v spopadu z njimi prav gotovo potegnili krajši konec. Pomaknili so se nazaj v gozd in obšli Nemce v širokem loku proti severu, kamor so se odpravili v taborišče 5. bataljona VDV. To je bilo skrito v

kraški globeli, kjer so si vedevejci zgradili barak. Tam so nameravali pustiti svoj tovor in tudi radijsko postajo, da bi se nato prebili v Brkine, kjer so po načrtih nameravali pričeti z akcijami in izvajati svojo nalogo, zaradi katere so bili poslani na Primorsko.

Vendar pa s temi načrti ni bilo trenutno nič, saj so se tudi sami znašli na robu nemškega obroča, v katerega je sovražnik vlenil ofenzivno območje. Tako se je skupina nenadoma znašla v neposredni nevarnosti, ko je prišla do taborišča VDV, ker je bilo to v nemškem obroču, nazaj pa tudi ni bilo mogoče — ne samo zaradi tega, ker bi to pomenilo zavlačevanje poverjene naloge, marveč tudi zato, ker bi tako izčrpani v tistih vremenskih razmerah tako in tako podlegli. Zato so po krajšem posvetu izbrali edino možno rešitev — preboj skozi sovražnikove vrste v partizanske Brkine.

Čeprav so se na ta preboj skrbno pripravili, se je vendar ponesrečil, ker je bilo Nemcev preveč in so bili dobro pripravljeni. Skupina je bila lahko samo srečna, da so to pravočasno odkrili, ko je hkrati prišlo do streljanja med Nemci in enotami IX. korpusa pri Knežaku. V zrak so pričele švigati svetilne rakete in v njihovi svetlobi so Nemci zagledali seveda tudi naše borce, ki so se pripravljali za preboj. K sreči so sami vzeli pobudo v svoje roke in

po Bliskovem povelju zasuli presenečene Nemce z ognjem iz brzostrelk, kar jim je omogočilo, da so se brez izgub umaknili nazaj v gozd. Za njimi se je sicer vsul plaz streljanja iz sarcev in minometalcev, vendar pa so se srečno umaknili nazaj v tabor.

Srečno umaknili? Kdo bi vedel! Ta sreča je namreč bila na dokaj majavih nogah. Kapetan Stevo je namreč po radiu dobil sporočilo, da so Nemci obkolili snežniško pogorje tudi z notranjske strani, hkrati pa še priporočilo, naj se skupina pridruži enotam IX. korpusa, dokler ne mine nemška ofenziva.

Po srečnem umiku nemškim krogom in minam — pravo čudo je bilo, da ni bil nihče niti ranjen — se je skupina spet znašla v taborišču VDV. Naslednji dan so tudi lahko videli, da preboj v Brkine res še ni mogoč, ker je bilo ob robu snežniških gozdov na belem snegu vse zeleno samih Nemcev, ki so trdno zaprli Javornike in Snežnik v svoj smrtonosni obroč. K sreči so po dolgem in utrudljivem iskanju v taborišču našli tudi skladišče krompirja, tako da so ušli najhujši lakoti, ki jih je prej pretila ugonobiti. Bili so tako zlačnjeni, da so najprej planili kar po surovem krompirju in šele nato so si privoščili še pečenega na žerjavici.

(Nadaljevanje sledi)

GORA NI HOTELA

Pred več kot dvema mesecema nas je presenetila vest o nesreči našega sodelavca Tineta Sivke, ko se je z alpinistično odpravo vzpenjal na Mont Blanc. Novice o nesreči smo prebirali v dnevnem časopisju.

Tokrat objavljamo širši sestavek o tem enkratnem dogodku, ki nam ga je pripravil ponesrečenec sam. V njem opisuje dogodke vse do današnjega dne.

To je naš Tine

Organizacija izleta v Chamonix, kakor tudi samega vzpona na Mont Blanc terja od organizatorja tehnične pa tudi fizične priprave za vsakega posameznika, ki se je odločil za 4810 m visoki vrh ali »streho Evrope«, kakor ga radi nekateri imenujejo. Moram povedati, da so se Celjani za to res temeljito potrudili. Fizični del priprav za tiste, ki so se odločili za vrh, je bil obvezen. Tako smo se zbrali 22. julija v popoldanskih urah na Okrešlju. Najprej smo se kar po skupinah odpravili vsak po svoji želji v razne smeri. Tisti, ki so prispeli že zjutraj na Okrešelj, so odšli proti Kamniškemu sedlu, drugi pa so izkoristili prijetno sonce za sončenje. Ker sva s kolegom Adijem prispela na Okrešelj v poznem popoldanskem času, sva se odločila, da bova pustila nahrbtnika v koči, poprej popila čaj in krenila proti Savinjskemu sedlu. Čeprav sva hitela, nama je uspelo priti ob mraku do lijaka pod Stajersko Rinko. Tam sva srečala obmejnega miličnika in stekel je prisrčen pogovor. Toda treba se je bilo vrniti na kočo. Vsi, ki zahajajo v goré tako visoko, da si lahko privoščijo smuko — dričo po stlačenem snegu, vedo, kaj je užitek. Seveda ne smeš na takšno dričanje nikdar brez cepina, pa tudi uporabljati ga tudi moraš znati.

Bila je trda tema, ko smo se zbrali v tistem delu okrešelske koče, ki ima peč in ki je bila za nas pohodnike posebej rezervirana. Mara Vehovec, ali »teta Mara«, kakor jo dobri poznavalci gorá radi imenujejo, nas je hitro postregla z enolončnico, nato je prišla žeja in že se je zaslislala pesem in začela se je tista vedrost, ki nam jo tu v dolinah, pol-

nih železnih konjičkov, toliko primanjkuje.

Po organizatorjevem urniku smo imeli vsi pohodniki drugo jutro zbor pri koči GRS. Tam je že čakal Ciril Debeljak-Cica s svojimi vodniki — alpinisti in gorskimi reševalci. Na kratko nam je razložil smer pohoda s pripombo, da brez derez in cepina ne sme nihče na pohod.

»Ne mislim nikogar učiti o uporabi derez, cepina in varovanja, kajti vse to morate že obvladati, če ste se odločili za takšen vrh kot je Mont Blanc. Tudi kondicijsko ne boste kaj dosti pridobili, vsak zase ve, koliko zmore. Ves uspeh pa je odvisen od trenutnega vremena in od tega, kako kdo kolone in krenili smo v smeri Turškega žleba. Tik pred vhomom v Turški žleb smo se ustavili in tu nam je Cica demonstriral v dokaj trdem snegu uporabo cepina. Najprej uporabo cepina v primeru zdrsa, nato pa še sekanje stopinj. Moram priznati, da mi je bilo kar malo nerodno, kako elegantno je z enim samim zamahom zasekal stopinjo in to kot za šalo, mi pa se pri takšnem opraviilu precej spotimo. Ker sem pa videl, da se tudi drugi med seboj spogledujejo in grenko nasmihaajo, sem vedel, da tudi oni niso nič na boljšem. Ko pa sem kolegu Čanžku-Čajzu, odličnemu alpinistu, gorskemu reševalcu in večkratnemu udeležencu naših odprav v tuja gorstva, z mimiko obraza nakazal kaj mislim, mi je Čajz skromno dejal: »Veš, to je pa mojster na delu in njemu enakega še dolgo ne bo.« Čeprav tudi njemu z mirnim srcem pripisujem takšne sposobnosti, mi je te besede povedal s takšno prepričljivo skromnostjo, ki jo le malokateri njemu sposobni mojstri-alpinisti zmorejo izustiti, in ne vem kolikokrat že poprej sem se tudi tokrat prepričal, kako globoko znajo nekdanji Cicovi učenci spoštovati svojega nesebičnega učitelja, ki je živel in še živi za alpinistični naraščaj v Celju in njegovi širši okolici. No, Cicove sposobnosti smo imeli priložnost občudovati še skozi celi Turški žleb in na podih, kjer nam je s Čajzovo asistenco demonstriral uporabo derez in varovanje z vrvjo. Pri vsaki demonstraciji pa ni nikdar pozabil dodati: »Vem, da znate, samo pri tem detajlu je potrebno posebno paziti...« S podov nas je pot vodila na Turško goro, čez Kotliče na Kamniško sedlo in nato naprej na Okrešelj, kjer se je naš obvezni del pohoda končal.

Tako je zaključil svoj kratek in jedrnat govor, razdelil sedem svojih »pomagačev« med nas, stopil na čelo kolone in krenili smo v smeri Turškega žleba. Tik pred vhomom v Turški žleb smo se ustavili in tu nam je Cica demonstriral v dokaj trdem snegu uporabo cepina. Najprej uporabo cepina v primeru zdrsa, nato pa še sekanje stopinj. Moram priznati, da mi je bilo kar malo nerodno, kako elegantno je z enim samim zamahom zasekal stopinjo in to kot za šalo, mi pa se pri takšnem opraviilu precej spotimo. Ker sem pa videl, da se tudi drugi med seboj spogledujejo in grenko nasmihaajo, sem vedel, da tudi oni niso nič na boljšem. Ko pa sem kolegu Čanžku-Čajzu, odličnemu alpinistu, gorskemu reševalcu in večkratnemu udeležencu naših odprav v tuja gorstva, z mimiko obraza nakazal kaj mislim, mi je Čajz skromno dejal: »Veš, to je pa mojster na delu in njemu enakega še dolgo ne bo.« Čeprav tudi njemu z mirnim srcem pripisujem takšne sposobnosti, mi je te besede povedal s takšno prepričljivo skromnostjo, ki jo le malokateri njemu sposobni mojstri-alpinisti zmorejo izustiti, in ne vem kolikokrat že poprej sem se tudi tokrat prepričal, kako globoko znajo nekdanji Cicovi učenci spoštovati svojega nesebičnega učitelja, ki je živel in še živi za alpinistični naraščaj v Celju in njegovi širši okolici. No, Cicove sposobnosti smo imeli priložnost občudovati še skozi celi Turški žleb in na podih, kjer nam je s Čajzovo asistenco demonstriral uporabo derez in varovanje z vrvjo. Pri vsaki demonstraciji pa ni nikdar pozabil dodati: »Vem, da znate, samo pri tem detajlu je potrebno posebno paziti...« S podov nas je pot vodila na Turško goro, čez Kotliče na Kamniško sedlo in nato naprej na Okrešelj, kjer se je naš obvezni del pohoda končal.

Tisti pravi izlet — odprava na Mont Blanc pa je bil predviden 27. julija ob 4. uri zjutraj izpred gledališča v Celju. Ker pač iz Štor v takšnem času ni nobenega pre-

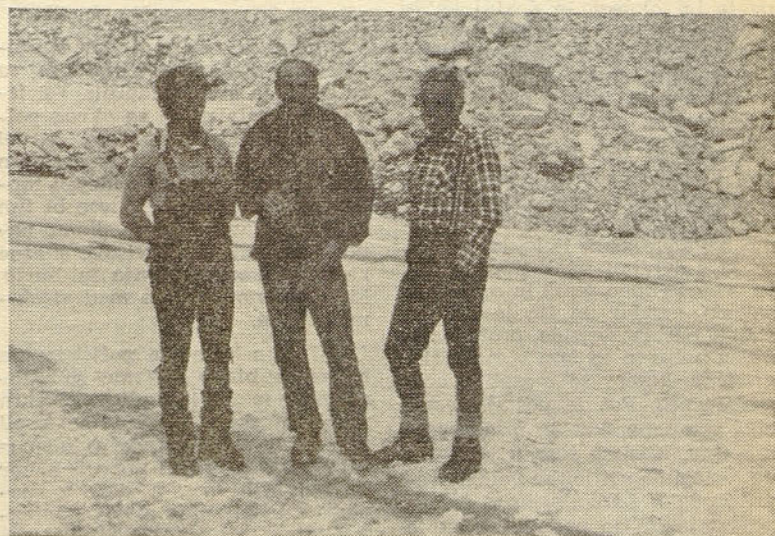
voza, sem jo mahnil v Celje kar peš. Vsi pohodniki, bilo nas je okrog 50, smo bili zelo točni in naš avtobus je brez zamude krenil na 830 km dolgo pot do Chamonixa. Tehnični vodja izleta — pohoda je bila Mara Vehovec, dočim je bil glavni vodnik tistih, ki so se odločili za vrh Mont Blanca, Silvo Jošt, alpinist in gorski reševalec, kajti Cica zaradi bolezni ni mogel z nami.

Ob prijetnem kramljanju, Marinah aperitivih ter petju in zvokih kitare in mini saksofona vedno nasmejanega ter za šalo pripravljenega Ernesta Stoklasa, nam je čas prehitro pretekel, tako da nismo skoraj na mejnem prehodu v Fernetičih verjeli, da smo na mestu, kjer imamo opravka z resnimi ljudmi. Ker nimam deviznega računa, brez njega pa v Franciji ne opraviš kaj dosti, sem svoje devize zaupal kar Kolegu Adiju, da mi jih prenese prek meje. No, na veliko začudenje nas po denarju sploh niso spraševali. Pregledali so nam samo potne liste in ugotovili, da je našemu gorskemu vodju Joštu potekel potni list. Moral je iz avtobusa in po enournem počitku na italijanski strani mejnega prehoda je Silvo prišel z nekakšnim potrdilom, da sme naprej z nami. Ker pa je bil čas zajtrka, nam je ta zamuda prišla kar prav. Nato nas je pot vodila mimo Trsta, Benetk, Verone, Milana, Torina in vse do francoske meje, malega alpskega mesta Cormayeura, kjer smo imeli večerjo in prenočišče. Med samo potjo smo imeli tudi tri krajše postanke, kjer smo se vsepovsod prepričali o veliki draginji. Sama pokrajina pa je vse do nekaj kilometrov pred Cormayeurom ravna in enolična in za nas, ki smo vajeni naših lepih zelenih dolin in gora, kar malce utrudljiva.

Vse drugačno podobo pa dobiš, ko stopiš iz avtobusa v res čudovito obmejno mesto v Cormayeuru tik pred Mont Blancskim predorom, ki meji Italijo in Francijo. Pred tabo se ti kot iz pravljice dvigujejo sami vrhovi večnega leda ter snega, ki se dvigajo vse do višine 4810 m. Bil je ravno sončni zaton, ko smo prišli v mesto, in zdelo se nam je, da

so vse te gore kot ogromni skladi zлата. Nemo smo fotografirali in nekateri tudi filmali. Medtem pa sta Mara in Silvo odšla iskat hotel, kjer naj bi večerjali in prenočili. Ta čas pa smo drugi, ko smo se dodobra naužili lepote in fotografiranja, odšli po raznih ulicah za nakupovanjem raznih spominkov pa tudi planinske opreme, ki je zelo draga in jo lahko dobiš kolikor in kakšno hočeš, doma pa bi jo včasih tudi drago rad plačal, pa je ni dobiti. Toda petinštirideset minut, kolikor nam je teta Mara dala na razpolago predvsem za pašo oči, je hitro minilo. Disciplinirano smo se zbrali ob določeni uri ter z avtobusom krenili v smeri predora. Toda že po nekaj stotih metrih smo se ustavili, ker naš avtobus ni mogel sicer odlične, malce preveč ozke in ovinkaste ceste do hotela. Naprej smo seveda odšli peš in po petih minutah prišli do hotela, ali bolj zasebne vile mladih zakoncev, ki se očitno spoznata ne samo na denar, ampak tudi na estetski videz svojega bivališča. Vsa zgradba je bila grajena le iz materiala, ki ga lahko dobiš v neposredni okolici. Ko smo sedeli pri večerji in občudovali italijansko kuhinjo, smo si ogledovali ob stenah zelo stare skrinje in nekakšne regale, ki bi jih doma večina nas že zdavnaj odpisala iz hišnega inventarja. Se bolj kot to staro pohištvo pa nas je »pestila« radovednost, zakaj so vse te starine obložene s steklenicami vina, raznega sadja, sira in pršuta. Vse to pa je bilo tako aranžirano, da se ti je kar samo ponujalo in nekdo je v šali dejal, da je vse to pač namenjeno nam. In res od vseh teh stenskih dobrot nam je po končani večerji natakakr znosil na mizo vse sadje. Toda izkazalo se je, da so oči bile bolj lačne in večji del teh dobrot je po izdatni večerji ostalo na mizi, čeprav je bilo tudi to sadje vračunano v večerjo. Opazil pa sem še to zanimivost, da je pivo več kot 1-krat dražje od vina ter da gojijo na oknih cvetlice — lončnice kar v svinjskih koritih, ki so sigurno »služila« precej časa v kakšni svinjski staji.

(Dalje na 11. strani)

Zadnje priprave pod vodstvom Cirila Debeljaka-Cica na podih nad Turškim žlebom

(Nadaljevanje z 10. strani)

Toda presenečenj še ni bilo konca. Čeprav je bilo domenejo, da bomo tu tudi spali, je hotelir po večerji vljudno povedal Mari, da ima vse sobe zasedene, da se pa naj nič ne razburjamo, ker pač ima on prijatelja hotelirja, ki nam bo dal prenočišče in zajtrk. Možakar je res stopil v svoj moderni avto ter se odpeljal do našega avtobusa, kjer smo imeli že trdno v noč zbirališče. Medtem časom, ko smo čakali na Maro, ki je s hotelirjevo ženo opravljala denarne zadeve, se je ob avtobusu zaslislala pristna slovenska pesem.

Nekateri pa smo se poizkusili v plezanju po okrog petmetrski kamniti »škarpi«. Na vrh je še kar šlo, toda dol pa je bilo pre-

kakšnim starim dvorcem, ki pa se mu je videlo, da je prenovljen, toda v takšnem stilu, kot je bil ne vem pred kolikimi leti zgrajen. Tudi ta hotelir je bil še sorazmerno mlad, kakšnih 40 jih je imel. Sprejel nas je z vso vljudnostjo in nam takoj začel zatrjevati, da imamo srečo, ker napovedanih gostov ni bilo, da je njegov hotel visoke A kategorije, da si je ta hotel izbral ameriški predsednik Carter za svojo rezidenco, da je gorski vodnik, da ima vsaka soba telefon, kopalnice, stranišče itd. Samo to nam ni povedal, da bo prenočišče in zajtrk drugo jutro stal za vsakega posameznika okrog 600 din. To je bil vsekakor hud udarec za Marino banko, toda kot dober izkušen vodnik takšnih izletov je znala

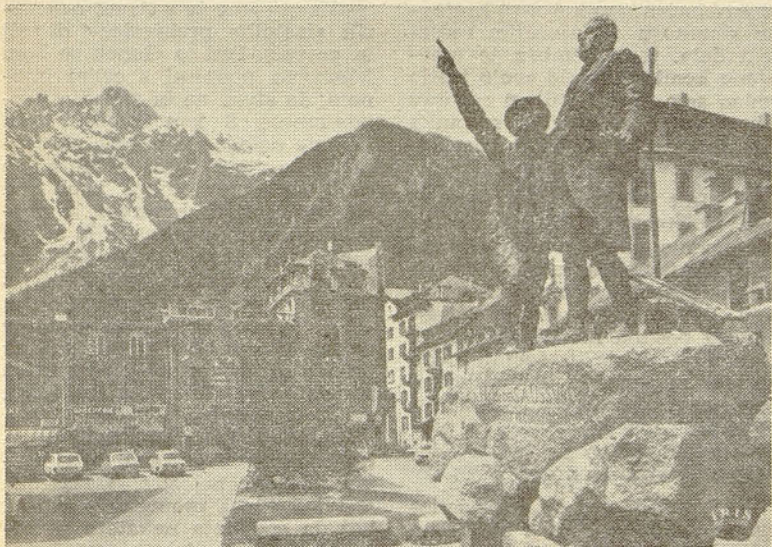
hom AIGU DU MIDI. Z vsake strani ima proti sredini 3 stopinje naklona zaradi morebitnih voda. Skratka pravijo, da je to najmodernejši predor na svetu. Čeprav je sam predor za vsakega zanimivost, se počutiš kar olajšanega, ko si na drugi strani zopet pod milim nebom.

Na francoski strani se okolica prav nič ne spremeni. Nas pa med vožnjo do Chamonixa zanimajo večno zasneženi vrhovi. V Chamonixu se domenimo, da se zopet zberemo pri avtobusu ob 11. uri. V samem mestu srečujemo ljudi, oblečene planinsko, razne narodnosti.

Tudi tu se prepričamo o veliki draginji vseh artiklov in o veliki sposobnosti trgovcev. Česa vega tu ne dobiš! Seveda za drag denar. Jaz sem menil, da je dovolj,

da kupim dopisnice z znamkami in zemljevid Mont Blanca. Vse drugo pa sem hotel kupiti ob vrnitvi v Chamonix. Dopisnica je veliko več vredna, če jo pošlješ prijateljem z žigom vrha, zemljevid pa je odličen pripomoček, predvsem pa dober tolmač. Po obveznem fotografiranju ob spomeniku prvega pristopnika na vrh Mont Blanca-Balmata, ter velike paše za oči, smo se natančno ob določeni uri zbrali pri avtobusu vsi, razen treh. No, te nekajminutne zamudnike smo kaznovali tako, da smo se kakšnih 200 m odpeljali naprej, takoj ko smo jih zagledali. Za nas je bila to velika zabava, za zamudnike pa tek na 200 m ter obvezno karanje tete Mare glede planinske discipline.

(Dalje v naslednji številki)

Spomenik v Chamonixu prvim pristopnikom Mont Blanca

cej tvegano. Da bi prišel nazaj na cesto, bi moral prehoditi vsaj 200 metrov. Hoje in morda tudi kakšne buške nas je rešila občestna svetilka, ki je stala le kak meter od zida. Treba se je bilo le po gasilsko spustiti po drogu svetilke in problem je bil rešen ob splošnem smehu vseh prisotnih.

Hotelir — vodič nas je vodil povsem na drugo stran mesta k tistemu prijatelju, ki nam bo dal prenočišče in zajtrk. Po kratki vožnji smo se ustavili pred ne-

prekriti razočaranje ter nas je v avtobusu proti Mont Blancškemu predoru še naprej s svojo vedrino po mikrofону opozarjala na vse znamenitosti. Na italijansko-francoski meji nismo imeli nobenih težav. V ta 11600-metrski predor smo zapeljali v strogo določeni razdalji med vozili, ki mora biti 100 m. Ves promet v predoru pa nadzorujejo z 42 televizijskimi kamerami. Sam predor pa ni zgrajen natančno pod vrhom Mont Blanca kot nekateri trdijo, ampak je zgrajen točno pod vr-

GASILSKA SLUŽBA JE ODGOVORNA

Nikjer ne najdemo nobene zabeleže, da bi v stari Jugoslaviji bilo v Štorah gasilsko društvo. Iz ustnih izročil sicer vemo, da je 1908. leta bila ena ročna črpalka, katero sta upravljala dva delavca.

Med okupacijo je takratna vojna oblast zahtevala ustanovitev gasilske enote, štela je dvanajst mož z nekaj opreme, črpalko »Rosenbauer«, tlačnimi cevmi, seveda oprema, ki je bila za takratne vojne čase nujna.

Po osvoboditvi je bilo v precej zapuščeni Železarni, ki se je rojevala, potrebno ustanoviti novo, svežo gasilsko enoto, ki jo je zahteval hitri tehnološki in tehnični napredek.

Tako so naši gasilci leta 1970. že slavili 25-letnico obstoja mlade in kar je vsem poznano, zelo uspešne v Železarni, v krajevni skupnosti in tudi na množičnih gasilskih tekmovanjih, gasilske enote v Štorah.

Jurij Žerdoner »gasilstvo me je zanimalo že od mladih nog«

Eden nekoč mladih, nadarjenih gasilcev v naši Železarni, danes pa izkušen v ognju in prekaljen veteran je Žerdoner Jurij.

Kolektivu je dobro poznan. Za kratek pomenek sva se hitro zmešnila, je prijeten sogovornik in rad razmišlja.

Žerdoner je zagledal luč sveta 1927. leta v Bezovju pri Sentjurju. Klen možak, miren, morda se včasih tudi razburi, pa vendar ima svoj prav in če se ve zakaj. Abrahama je lani slavil. Je dober

in vnet gasilec in z veseljem se je predal tej dejavnosti.

»Gasilstvo me je zanimalo že kot otroka. Kot mlad, bosopet fantič sem velikokrat opazoval slivniške gasilce, ki so me tudi »zastupili« in kmalu sem postal član prostovoljnega gasilskega društva v Slivnici. Znanje, ki sem ga v tem društvu pridobil, mi je pomagalo, da sem kmalu aktivno začel sodelovati v trdelnem napadu, v meddruštveni gasilski verižni vaji pa sem prišel do veljave.«

Jura se je zaposlil v naši Železarni osemindesetega leta na ekspeditu, po odslužitvi vojaščine pa kot valjar v valjarni. Tu je spoznal tudi Stefana Krumpaka, ki ga je povabil v gasilske vrste v Štorah in tako je postal član našega gasilskega društva. Aktivno je sodeloval na raznih, takrat tako potrebnih udarniških akcijah in seveda pri graditvi gasilskega doma.

»Seveda sem sodeloval pri gašenju in reševanju večjih in začetnih požarov v Železarni. Ne bi navajal, pa vendar dva sta mi ostala v dobrem spominu. Tako je bil eden večjih požarov v livarni, kjer je zaradi zatajitve membrane na plinovodu izbruhnil ogenj, vnel se je žerjav in tudi leseno ostrešje. Skoraj enak primer je bil nad potisno pečjo v valjarni. Ta dva požara sta mi zelo v spominu, kajti tu se je izkazala pripravljenost gasilskih trojk po obratih, delavcev in seveda hitra aktivnost nas poklicnih gasilcev. Nastala škoda bi bila seveda vsekar večja, če ne bi imeli dobro organiziranih gasilskih trojk po obratih. Mislim, da je za pripravljanje takih trojk — tečaji, vaje, učenje, denar dobro naložen!«

»Gasilska služba je tako organizirana, da poleg nujnih potreb proizvodnih obratov, hitre intervencije, črpanje vode, pregledi gasilnih aparatov, opravljamo tudi prav sistematične preglede po vsej tovarni, opažene nepravilnosti in pomanjkljivosti skušamo takoj odpraviti, sicer pa beležimo in javimo odgovornim osebam.«

Žerdoner se vseh požarov, na katerih je sodeloval, ne spominja. Bilo jih je preveč, pa tudi izven naše Železarne je gasil. Naša delovna organizacija se zelo spreminja. Sodobna tehnologija

(Dalje na 12. strani)

Prav je, da vemo

1. **Nezgoda pri delu** je vsaka poškodba delavca, ki je posledica neposrednega in kratkotrajnega mehaničnega, fizikalnega in kemičnega učinka, kot tudi poškodba, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadne obremenitve telesa ali kakšne druge nevarne spremembe fiziološkega stanja organizma, če je taka poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela na določenem delovnem mestu ali z delom oz. dejavnostjo, na podlagi katere ima poškodovanec svojstvo zavarovanja v smislu zakonodaje.

2. **Telesna okvara** je podana, če nastane pri zavarovancu izguba, bistvenejša poškodovanost ali znatnejša onesposobljenost posameznih organov ali dela telesa, ki otežkoča normalno aktivnost organizma in zahteva večje napore pri zadovoljevanju življenjskih potreb.

3. **Poklicne bolezni** so določene bolezni, povzročene z daljšim neposrednim vplivom delovnega procesa in delovnih pogojev na določenih delovnih mestih ali delih oziroma dejavnostih, na podlagi katerih ima zboleli lastnost zavarovanca.

Za poklicne bolezni se štejejo le tiste poklicne bolezni, ki so našteje v seznamu poklicnih bolezni.

4. **Nezgoda na poti** je poškodba na poti na delo ali z dela, če je prišlo do nezgode na redni poti na delo ali z dela v rednem času ter da je bila nezgoda ugotovljena od organov prometne milice, oziroma če je delavec takoj po nezgodi iskal zdravniško pomoč, to je v času, ki je potreben, da delavec poišče najbližjo zdravniško pomoč.

(Nadaljevanje z 11. strani)
zahteva agregate, ki so še kako, morda največ zaradi človeške pozabljenosti, nevarni. Imeti moramo sodobna gasilna sredstva, hitra in učinkovita gasilska voza za peno in vodo. Na dragocene agregate v proizvodnih obratih je treba montirati javljalce požarov in avtomatske gasilne naprave.

»Mislim, da nas in naših opozoril ne jemljejo dovolj resno. Požar na nekem agregatu povzroči ogromno materialno škodo, zastoje dela, s tem tudi proizvodnje, kaj bi našteval. Vsekakor je manjša preventivna investicija v sodobni način gašenja, kot pa ogromni stroški posledic rdečih zubljev.«

»Delovna mesta v naši gasilski enoti, glede na nočna dela, nevarnosti opeklin, plinov, padcev, zimskih zmrzali in vrsto težavnosti so resnično premalo vrednotena. Živim pa v upanju, da bo tudi to za nas gasilce ugodno rešeno.«

Tako pravi Žerdoner. Gasilsko društvo je vzgajilo vrsto dobrih gasilcev. Pionirji, mladinci, mladinke in tudi člani in članice so posegali na tekmovanjih v meddruštvenih in tudi mednarodnih tekmovanjih po najvišjih lovrih. Vrsta priznanj, plaket in pokalov o tem dobro govori. Poklicni gasilci so izšli prav iz teh vrst. Dobri, pošteti, žrtvujejo svoj prosti čas za vaje, za učenje, da v primeru nesreče ne odpovedo. Kajti poznam nekaj primerov, ko je zaradi malomarnosti izbruhnil požar, povzročitelj, nevesel gašenja je klical pomoč in gasilci so bili tisti, ki so se spoprijeli z ognjem in reševali privatno ali družbeno lastnino.

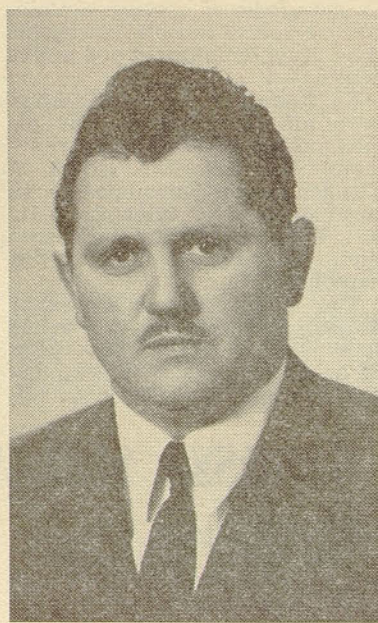
Jura Žerdoner, kot ga poznam, bo zmeraj s čutom odgovornosti in prizadevnosti v primeru nezgleden nesreč, pa naj si bo v naši delovni organizaciji ali nekje na terenu v krajevni skupnosti, vedno in takoj priskočil na pomoč.

Naš drugi sogovornik je Leljak Ludvik. Kolektivu je prav kot Žerdoner dobro poznan. Možakar petinštiridesetih let, nizke postave, brki, moški okras ga delajo resnega. A vendar njegove oči so zvedave, vprašljive in včasih tudi hudomušne. Rodil se je Krušljevcu, v sosednji republik. Slovenščino prav lepo govori, le tu in tam ga izdaja kakšen akcent.

»V naši Železarni sem od leta petinpetdesetega. Izučil sem se za strugarja, vendar me je vedno privlačilo gasilsko delo in tako sem sedeminpetdesetega vstopil v vrste poklicnih gasilcev. Priznati moram, da je to delo zanimivo. Gasilec — reševalec mora biti dobro izurjen, fizično in psihološko pripravljen, poznati mora razmere in okolnosti, da v primeru nesreče, kakršne si bode, hitro in pravilno rešuje in varuje življenje in s trudom pridobljeno imovino.«

Upam si trditi, da gasilsko dejavnost dokaj dobro poznam. Žal, je precej takih v kolektivu, ki gasilce — reševalce ne jemljejo resno, jih ne upoštevajo in ne spoštujejo. Vendar vsakoletni obračun dela naših poklicnih in tudi šestokrat prostovoljnih gasilcev, da dokaj otipljiv dokaz, da so še kako potrebni. Koliko začetnih požarov so pravočasno pogasili, koliko intervencij je bilo, ki jih ne bi bilo treba, če bi pazili na naprave, če bi varneje in pravil-

neje rokovali z varilnimi agregati, če ne bi kurili ognjev, če ne bi... Da, če bi bili resnejši in upoštevali predpise, nasvete in opozorila, katerih je kar precej.

Ludvik Leljak »gasilec-reševalec«

»Pogoji dela so dokaj težki, delamo v turnusu prav z namenom bolj učinkovitega reševanja in hitrih intervencij v primeru nezgleden nesreč. Mislim, da smo časovno na ostale delavce v delovni organizaciji le prikrašani. Delovni dan se izenači z ostalimi prostimi dnevi, v nadomestilo za nedelje in praznike in ko drugi počivajo in so v krogu družine, mi dežuramo.«

Tudi Leljak je enakih misli kot Žerdoner. Potrebno jim je dati moralno priznanje in jih pravično nagraditi. Rang, osnove, plače ali danes moderno rečeno nagrade niso v redu. Takih, ki svoj čas žrtvujejo za vaje, za spoznavanje novih naprav, ki svoje življenje žrtvujejo za naše, je potrebno temu primerno nagraditi.

Pogovor sva navezala na danes potrebno inventivno dejavnost. Preprosto sem ga vprašal, zakaj pri gasilcih nimajo inovatorjev, zakaj nič ne prijavijo, saj imajo velike možnosti, poznajo celotno področje delovne organizacije, naprave in stroje.

»Res, ideje so. Vendar za inovatorstvo ni bilo doslej dovolj poslušna, kljub temu da smo že nekaj predlagali, konkretno v smeri izboljšanja požarnega varstva. Upam, da bomo le prišli do veljave na področju tehničnih in netehničnih izboljšav, seveda bomo prednjačili pri požarni preventivi. Možnosti vsekakor so.«

Leljak je delegat v naši štorski krajevni skupnosti. Je predsednik režijskega odbora in ima dovolj dela. Meni, da je potrebno podpirati tista področja v krajevni skupnosti, ki nekaj samostojno naredijo, ki so prizadevna, sami zbirajo denar za ureditev cest in podobno in si s tem prizadevanjem in odrekanjem ustvarjajo boljši jutri.

Ludvik se v prostem času posveča družbenopolitičnem delu, zelo aktiven je pri prostovoljnih gasilcih, delček časa pa mu ostane tudi za družino. Pa vendar mi pravi: »Tega prostega časa ni nikoli dovolj.«

RV

iz krajevnne skupnosti ŠT O R E

V posebnem dopisu objavljamo vesti o najvažnejšem dogodku zadnjega časa na območju naše krajevnne skupnosti — položitev temeljnega kamna za novo zdravstveno postajo na Lipi (avtor članka je ing. Gabersček). Teh nekaj kratkih odstavkov pa ima namen posredovati krajanom ostale novice.

Svet za komunalno gospodarstvo in zaščito okolja lahko mirno okarakteriziramo kot svet krajevnne skupnosti z največjim resorjem dela. 6. septembra je omenjena komisija imela svojo tretjo redno sejo in na podlagi razprav članov in pa zaključkov sestanka informiramo krajanom o naslednjem:

— Most na Opoki bo gotov v roku štirinajstih dni (če lahko verjamemo predstavniku podjetja NIVO iz Celja), most v Mostah pa bodo pričeli obnavljati v jeseni. Brv v Kurji vasi je po obnovitvi postala mostič za promet z motornimi vozili, čemur sploh ni bila namenjena. Preti nevarnost pristopa na cesto II. reda iz nepreglednega ovinka, za prehod čez železnico pa tudi ni dovoljena s strani uprave ŽTP.

— Postavili naj bi nove avto-busne čakalnice enotne oblike na področju Šentjanža in Prožinske vasi.

— Akutni problem Kompolskega pokopališča je v fazi rešitve.

— Ze velikokrat obravnavana cesta ob Bojanskem grabnu je bila zopet temna na sestanku. Nujno je treba urediti škarpe in zaščitno ograjo ter cesto prekvaficirati v občinsko cesto III. reda. Cesto pa počasi vendar vztrajno uničujejo tudi konjska kopita, po mnenju delegata s Pečovja tov. Krulca. Na seji sveta za gospodarstvo so bile obravnavane še prošnje krajanov v zvezi s soglasji za novogradnje.

OH, TA BOJANSKI GRABEN!

Največja pridobitev za krajanje Laške vasi in Pečovja je lepo speljana cesta ob Bojanskem potoku od stare šamotarne do korita pri kozolcu (kjer je tudi priljubljeno mesto za pranje avtomobilov Štorjanov, čemur ne nasprotujemo, vsekakor pa prosimo pralce, da vzamejo po pranju odpadne cunje in plastične odpadke s seboj, ker takšnega »okrasnega cvetja« imamo že s strani nekaterih »lastnih« prebivalcev dovolj in preveč). Pod ta članek se bom izjemoma podpisal s celim imenom, da stvar ne bi zapadla v anonimnost. S tem izražam tudi mnenje delegacije našega območja, ki ne more ostati »hladna« do predvsem prometnega problema na tej cesti, o katerem je razpravljala na nekaj zadnjih sejah.

Na tem 2 km dolgem pasu se skoraj vedno nahaja kak otrok pa tudi star človek. Cesta je ozka, zelo vijugasta in ni čudno, da je doslej bilo že kar precej nesreč na temo: »pod klančkom sva se srečala«. Le, da se potem nisva »milo pogledala«.

Smrtnega primera doslej še ni bilo, lahko pa se zgodi jutri, danes ali čez pol ure. »Magična« številka 40 na prometnem znaku, kot da spodbuja nekatere voznike, da je toliko km na uro dovoljeno voziti NAJMANJ. Primeri se, da posamezniki prekoračijo dovoljeno hitrost celo za 100 %. Odločili smo se zato posvariti tri ali štiri posebej nedisciplinirane tovarišice oziroma tovariše in hkrati ostalo prebivalstvo obeh vasi, goste od drugod pa prosimo, da vozijo počasi ob potoku.

Delegacija ima namen zaprositi prometne organe za znižanje hitrosti s 40 na 30 km/h in obenem tudi za redno kontrolo hitrosti, po možnosti vsakodnevno.

Za dobro vseh nas!

J. Kragelj

Greimo v kino

Že lani je na platno kina Union priromalo prvo filmsko gledališče za odrasle, ustanovljeno z namenom, da celjskemu filmskemu občinstvu ponudi enkrat mesečno res izjemna in kakovostna filmska dela, ki se vse prerađa izmuznejo naši siceršnji pozornosti.

Letošnje filmsko gledališče prinaša 12 filmov različnih po vsebini, žanrsko pestrih in zanimivih. Med njimi so drame, psihološke drame, kriminalke, komedije, glasbeni film in western.

Z uvedbo abonmajskega ciklusa filmskega gledališča za odrasle je namen dopolniti vrzeli, ki nastajajo v rednem komercialno usmerjenem programu naših kinematografov in opozoriti na umetniške filme, ki iz različnih razlogov težje najdejo stik z gledalci.

Katere filme iz vrste abonmaja si bomo lahko ogledali?

12. 10. 1978 PRIPETILO SE JE V MARUSIJI — mehiški film;

9. 11. 1978 OBRACUN PRI O.K. KORALU — ameriški film;

14. 12. 1978 UJETNIK II. AVENIJE — ameriški film;

11. 1. 1979 PRISLUŠKOVANJE — ameriški film;

8. 2. 1979 IZJEMEN DAN — italijanski film;

8. 3. ČAROBNA PIŠČAL — švedski film;

12. 4. 1979 USAR IZ ST. PAOLA — francoski film;

10. 5. 1979 POSLEDNJI KLIC IZ SAVANE — italijanski film;

14. 6. 1979 IZ OBRAZA V OBRAZ — švedski film;

12. 7. 1979 ČRNO BELO V BARVAH — proizvodnja Slonokoščena obala;

9. 8. 1979 POT K SLAVI — ameriški film.

Predstave bodo v dvorani kina Union vsak drugi četrtek v mesecu ob 20. uri.

PO PLANINSKIH POTEH

19. in 20. avgusta smo bili vsi železarji Slovenije gostje Jeseničanov na Triglavu.

V meglenem jutru smo se 19. avgusta z avtobusom namenili iz Štor in se pripeljali do Šempe, kjer si je avtobus izmislil, da smo ga že dovolj izkoristili in da noče naprej.

Lepo smo morali počakati menda kar debelo uro na drugega in se seveda s precejšnjo zamudo znašli na dogovorjenem mestu na Bledu, seveda tudi z zamudo na izhodišni točki na Rudnem polju. Tu so nas vzeli v svoje varstvo vodiči Jeseničani, pod vodstvom našega starega prijatelja, tovariša Koblerja.

Ceprav smo hodili po najlepši poti, to je čez prelaz Konjščico na Velo polje do Vodnikove koče, nam je bil razgled omejen le na nekaj deset metrov. Pa še to je bilo dovolj, da smo lahko videli vso naravno lepoto tega okolja. Bilo je vse polno cvetja različnih vrst in barv, vmes pa so zlasti izstopali veliki oranžni klobučki zlatih jabolčkov.

Velo polje z Vodnikovim domom 1805 m je ena naših najvišje ležečih planin s klasičnim pogledom na Triglav. Le od tu se namreč lepo vidijo trije vrhovi te mogočne gore.

Pogled na našega triglavskega očaka

Pri Vodnikovi koči smo počivali dalj časa in tu so nas prvič tega dne obsijali sončni žarki, ki so preganjali meglo z dolin proti vrhovom, tako smo najprej opazili globoko pod seboj dolino Voje, Mišelsko planino in predno smo prispeli do Stengca, se nam je odkril veličasten vrh Triglava.

Na Konjskem sedlu, kjer se križajo poti k Planiki, v Krmo, Dolič in na Velo polje, smo se odločili za »naravnost«, to je na Kredarico.

Razgled je bil sedaj res obsežen. Pod nami je bila Krma, v daljavi so se naznačevali obrisi Karavank, nad nami pa so se grozljivo bočile strmine triglavske gnote. Cvetja in zelenja je bilo vse manj. Spremljali so nas le še trdoživi kamnokreči in razne mahovce.

Nekaj pred peto uro popoldne smo prisopihali na Kredarico. Ker je bil Triglav čist, se je večina naših še isti večer povzpela v spremstvu vodičev na vrh, saj vremenarji še niso obljubili lepega vremena za drugi dan.

Koča na Kredarici ali Triglavski dom — 2515 metrov — je najvišje ležeča naseljena stavba v naših planinah. Bila je nabito polna, vendar pravega planinskega razpoloženja tokrat ni bilo. Malo pred tem, ko smo mi prišli na Kredarico, se je na drugi strani gore smrtno ponesrečil mlad planinec. Taka vest pa se med planinskimi kočamj hitro razširi. Zaradi tega se je Triglavski dom tokrat zgodaj pogreznil v temo in mir.

Naslednje jutro je bilo prav posebno mrzlo. Že ob svitanju je bilo videti mnoge nepretrgane skupine obiskovalcev, ki so se vzpenjale med skalami in po hrbtu Malega Triglava na Veliki Triglav.

Ob Aljaževem stolpu na višini 2863 metrov je slika že nekaj let nazaj ista. Gneča, prerivanje za žigi, bežno ogledovanje v dolino. Tu ne najdeš več tistega planinskega občutka za mogočnost in veličastnost gore, ki sicer človeka tako prevzame.

Sestopali smo v Vrata. Sicer hitra, toda dokaj neprijetna pot zaradi mnogo snega in mnogih večjih in manjših skal, ki jih nevihte valijo z Begunjskega vrha. Vsekakor pa je šlo v dolino dosti hitreje kot prejšnji dan na vrh.

Pod Aljaževim domom, ki stoji na koncu doline Vrat, je bil za nas vse na lepi jasi pripravljen piknik. Poleg okusnega toplega obroka so nas pričakali in zabavali tudi veseli muzikantje vse do večera.

Sele tu smo srečevali naše stare znance z raznih pohodov iz vse velike družine slovenskih železarjev. Res, bilo je prijetno in kar žal nam je bilo zvečer oditi.

m. m.

ANKETA - ANKETA - ANKETA - ANKETA

Spoštovani bralec

Zanima nas tvoje mnenje o našem časopisu Štorskem železarju. Zato te prosimo, da skrbno izpolniš ta anketni vprašalnik. S tem boš pripomogel k oblikovanju našega časopisa, da bo postal odraz tudi tvojih želja. Sedaj pa pogumno svinčnik v roke in začni z izpolnjevanjem!

1. Zanima nas, kateri članek ti je bil v tej številki Štorskega železarja najbolj všeč. (Napiši spodaj naslov članka!)

Ce hočeš, napiši tudi, zakaj ti je bil všeč.

2. Ali si zadovoljen z vsebino te številke Štorskega železarja? (Obkroži trditev, ki izraža tvoje mnenje, in pripiši, zakaj imaš takšno mnenje!)

a) Sem zadovoljen, ker

b) Sem delno zadovoljen, moti me, ker

c) Sploh nisem zadovoljen, ker

3. Kako bereš Štorskega železarja? (Obkroži samo eno trditev!)

a) Preberem vsako številko Štorskega železarja in v njih preberem vse od začetka do konca.

b) Preberem vsako številko Štorskega železarja, vendar v njih preberem samo tisto, kar me zanima.

c) Ne preberem vsake številke Štorskega železarja, vendar tiste, ki jih preberem, preberem od začetka do konca.

d) Ne preberem vsake številke Štorskega železarja. V tistih, ki jih preberem, preberem samo tisto, kar me zanima.

4. Ali lahko sedaj še na kratko odgovoriš, zakaj prebiraš Štorskega železarja, tako kot si zgoraj obkrožil.

5. Vsebina Štorskega železarja je sestavljena iz spodnjih vsebinskih področij. Katere od teh ti najraje bereš? Obkroži največ tri možnosti!)

a) — o samoupravljanju

b) — o gospodarjenju in poslovanju

c) — o družbenopolitičnem delovanju

d) — o investicijski problematiki

e) — o tehničnih dosežkih in vprašanjih vključno z inovacijami

f) — o kadrovske-socialni problematiki

g) — o varstvu pri delu

h) — o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti

i) — o prometni varnosti

j) — o krajevni skupnosti

k) — o športu in rekreaciji

6. In na koncu o čem in kako bi moral Štorski železar predvsem pisati v prihodnje?

Odgovor:

Tako smo prišli na konec tega anketnega vprašalnika. Hvala, ker si ga izpolnil, sedaj pa ga samo še pošlji v oddelek za informativno in samoupravno dejavnost.

ANKETO IZPOLNI, IZREŽI IN POŠLJI DO 15. OKTOBRA 1978!

ANKETA - ANKETA - ANKETA - ANKETA

ŠPORT IN REKREACIJA

Športne igre slovenskih železarjev

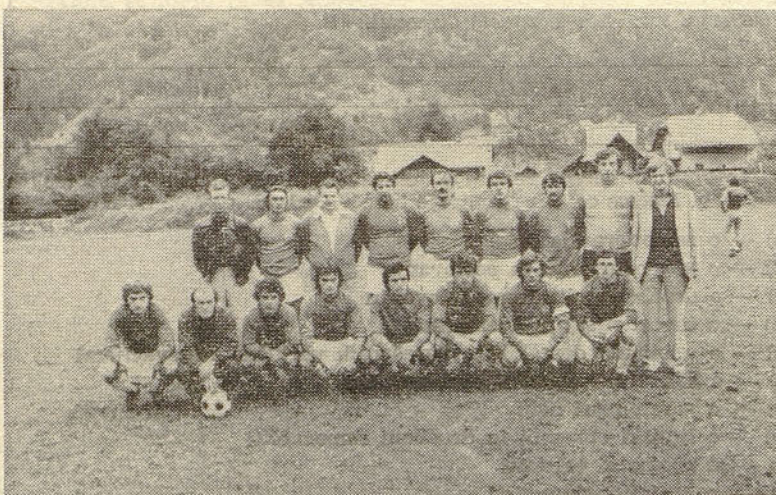
Na jesenskih igrah slovenskih železarjev, ki so bile v soboto, 9. 9. 1978 na Jesenicah, so dosegli naši izbrani športniki zadovoljive uspehe.

Jesenskih iger se je udeležilo 320 delavcev — športnikov. Prisotni so bili železarji z Raven, Jesenic, iz Štor, Verige Lesce, Tovila Ljubljana, Plamena Kropa ter Žične iz Celja.

Srečanje železarjev — športnikov je potekalo na igriščih na Jesenicah v tovariškem vzdušju, pri čemer pa tudi ni manjkalo zdravega športnega duha. Menimo, da je bil cilj prireditve dosežen; spet se je srečalo veliko število delavcev iz Slovenskih železarn, ki so se med seboj bolje spoznali in tako prispevali k medsebojnemu zblizanju.

Ekipa strelcev je vedno med prvimi

Ekipa nogometašev, ki je osvojila tretje mesto

Ob podelitvi priznanj je najbolj burno

Ze uvodoma smo rekli, da smo z uspehi naših športnikov zadovoljni in bi z malo več športne sreče lahko dosegli še boljše rezultate. Dejstvo pa je, da se bo treba v prihodnje še boljše pripraviti za sodelovanje na tako kvalitetni športni prireditvi.

Nekaj rezultatov iz srečanja SZ:

Streljanje — moški

1. Rezar Fric, Železarna Štor 181 krogov,
2. Kočvar Ivan, Železarna Štor 179 krogov,
8. Dečman Vili, Železarna Štor 174 krogov,
11. Štor Alojz, Železarna Štor 166 krogov,
19. Pušnik Alojz, Železarna Štor 156 krogov.

V konkurenci posameznikov je nastopilo 32 tekmovalcev.

Streljanje — ženske

1. Milinkovič Anica, Železarna Štor 165 krogov,
2. Kumperger Marjeta, Železarna Štor 160 krogov,
4. Kavka Lidija, Železarna Štor 150 krogov.

Pri članicah je nastopilo 9 tekmovalk.

Ekipna uvrstitev — moški

1. Železarna Štor 700 krogov,
2. Železarna Jesenice 674 krogov,
3. Železarna Ravne 666 krogov,
4. Žična Celje 664 krogov,
5. Veriga Lesce 654 krogov,
6. Tovil Ljubljana 527 krogov,
7. Plamen Kropa 238 krogov.

Ekipno — ženske

1. Železarna Štor 483 krogov,
2. Železarna Ravne 439 krogov,
3. Veriga Lesce 279 krogov.

Odbojka — ženske

1. Železarna Ravne,
2. Železarna Jesenice,
3. Železarna Štor,
4. Veriga Lesce,
5. Plamen Kropa.

Odbojka — moški

1. Železarna Ravne,
2. Železarna Jesenice,
3. Plamen Kropa,
4. Železarna Štor,
5. Veriga Lesce.

Nogomet

1. Železarna Ravne,
2. Žična Celje,
3. Železarna Štor,
4. Veriga Lesce,
5. Železarna Jesenice,
6. Plamen Kropa,
7. Tovil Ljubljana.

Šah

1. Železarna Jesenice,
2. Veriga Lesce,
3. Železarna Ravne,
4. Železarna Štor,
5. Žična Celje.

Balinanje

1. Železarna Jesenice,
2. Tovil Ljubljana,
3. Veriga Lesce,
4. Železarna Štor.

Balinanje si vse bolj utira pot

Z Jesenic so naši športniki in športnice prinesli 4 pokale in 4 kolajne. Vsekakor so daleč največji uspeh dosegli naši strelci in strelke, kar je posledica njihove sistematične in dobro organizirane vadbe.

MEDOB RATNO TEKMOVANJE V PLAVANJU

V okviru programa medobratnih športnih prireditev je bilo organizirano na celjskem bazenu medobratno tekmovanje v plavanju, ekipno in posamezno. V posamezni konkurenci so bili tekmovalci razdeljeni v dve starostni skupini, in sicer do 35 let in nad 35 let, ženske pa v svoji skupini. Za ekipni plasma je tekmovanje potekalo v štafetah 4 x 50 metrov prosto.

Tekmovanja se je udeležilo 39 posameznikov in 6 obratnih ekip.

REZULTATI:

Člani posamezno do 35 let — 50 m prosto

1. Razboršek Danilo, elektroenerg. 31,8 sek.,
2. Tomšič Vladimir, MO 33,2 sek.,
3. Rebernik Marjan, valjarna 35,0 sek.,
4. Kristan Roman, mehanična 35,3 sek.,
- 5.—6. Groznik Ljubo, KKO 36,5 sek.,
- 5.—6. Pečnik Vlado, elektroenerg. 36,5 sek.,
7. Ponikvar Igor, KKO 37,0 sek.,
8. Kolar Maks, mehanična 37,6 sek.,
9. Klinar Božo, mehanična 38,3 sek.,
10. Tomažin Dominik, jeklarna 38,6 sek.

Člani nad 35 let — 50 m prosto

1. Gračner Ivan, livarna 37,3 sek.,
2. Godičelj Franc, elektroenerg. 48,2 sek.,
3. Kragelj Ivan, KKO 50,6 sek.

Članice — 50 m prosto

1. Vrtovec Nada, kadrovski sek. 1:04,0,
2. Drobne Zdenka, kadrovski sektor 1:05,6,
3. Kavka Lidija, elektroenerg. 1:06,4,
4. Čanžek Marjana, komerciala 1:53,0.

Štacija

1. elektroenerg. 2:29,6,
2. mehanična 2:37,0
3. valjarna 2:39,4
4. KKO — investicije 2:44,4,
5. livarna 2:58,6
6. jeklarna 3:03,1

UPOKOJENI

NUNČIČ JANEZ, rojen 3. 6. 1928, stanujoč Nova vas 8, Šmarje, se je zaposlil v Železarni Štore leta 1953 v jeklarni, nato je

delal v livarni II, od leta 1964 pa v mehanični na različnih delovnih mestih, nazadnje kot strojni mehanik varilec.

S 4. 8. 1978 je bil invalidsko upokojen.

HOLCINGER IGNAC, rojen 27. 3. 1922, stanujoč Rakitovec 8, Gorica pri Slivnici, je delal v valjarni že od leta 1937 do 1941 in od 1946 do 1948, ponovno se je zaposlil v letu 1948 in delal na raz-

ličnih delovnih mestih vse do upokojitve, nazadnje kot strojnik. S 4. 8. 1978 je bil invalidsko upokojen.

JOŠT RUDOLF, rojen 3. 3. 1920, stanujoč Petrovče 79, Žalec je zaposlen v Železarni Štore od leta 1954 dalje v obratu transport na

različnih delovnih mestih, nazadnje pa kot delovodja progovne skupine.

S 15. 8. 1978 je bil invalidsko upokojen.

LONČAR ANGELA, roj. 24. 3. 1928, stanujoča Štore 148, Celje je bila zaposlena v Železarni Štore od leta 1946 dalje kot obraču-

nar proizvodnje najprej v jeklarni, od leta 1966 pa v livarni I. Z 31. 8. 1978 je bila redno upokojena.

KRAJŠEK FRANC, rojen 3. 5. 1925, stanujoč Štore 142, je bil zaposlen v Železarni že od leta 1946 do 1950, ko je odšel na odslužitev vojaškega roka, nato pa se je ponovno zaposlil v letu 1951 na OTK

kot kontrolor. Od leta 1962 dalje je delal v livarni II kot lanser in skupinovodja čistilnice, nazadnje pa kot delovodja.

S 25. 8. 1978 je bil invalidsko upokojen.

GAJŠEK MARIJA, rojena 15. 11. 1931, stanujoča Prožinska vas 106, Štore, se je zaposlila v Železarni v letu 1947 v šamotarni kot strojna oblikovalka. V letu 1973

je bila zaradi ukinitve šamotarne premeščena v livarno II, kjer je opravljala dela livarke — jedrarke.

Z 31. 8. 1978 je bila redno upokojena.

KOČAR SLAVKO, rojen 14. 12. 1920, stanujoč Lokarje 18, Sentjur je bil zaposlen v Železarni že v letu 1940, od leta 1942 do 1945 in od leta 1945 do 1947, nato pa se je ponovno zaposlil v letu 1948

v livarni II in opravljal različna dela in naloge, od leta 1968 dalje pa je bil delovodja v livarni I.

S 4. 9. 1978 je bil redno upokojen.

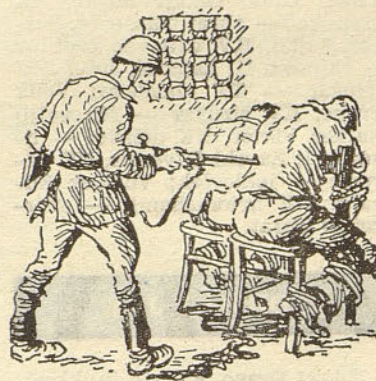
VIDMAJER STANKA, rojena 14. 7. 1932, stanujoča Čopova 23, Celje, se je zaposlila v Železarni Štore leta 1949 v šamotni, od leta 1970 pa je delala v livarni II kot livar — jedrar vse do upokojitve. S 5. 8. 1978 je redno upokojena.

VAŽNEJŠE TELEFONSKE ŠTEVILKE

122 — prva pomoč Štore I.
222 — prva pomoč Štore II.
333 — gasilci — reševalci

Spomnimo se bazoviških žrtev

Fašistični krvniki so na travniku pri Bazovici 6. septembra 1930 ustrelili Ferda Bidovca, Alojza Valenčiča, Franca Marušiča in Zvonimira Miloša, ki so bili dan prej obsojeni na smrt samo zato, ker so bili zavedni Slovenci, ki so pričeli povezovati posamezne primorske borce v skupine, organizirali oborožene akcije in dvigali duha primorskega ljudstva.

Te žrtve Slovenskega Primorja niso bile zaman. V osvobodilni borbi slovenskega ljudstva so se prav ljudje zasužnjene Slovenskega Primorja, posebno še po kapitulaciji Italije, množično vključevali v partizanske enote. Skupaj z ostalim slovenskim ljudstvom si je tudi primorsko ljudstvo priborilo svobodo. Padle so meje in velik del zasužnjene zemlje je bil povrnjen k matični državi. Zaradi imperialističnih pohlepov in mahinacij pa je tudi to

pot ostal izven naših meja dobesedno del našega življa na Goriškem in Tržaškem. Deloma se je že uresničilo to, o čemer so sanjali bazoviški junaki. Del naših zavednih ljudi, ki so ostali onstran meje, pa se mora še vedno boriti za svoje pravice.

In prav letos, ko proslavljamo 35-letnico splošne vstaje na Primorskem in v Istri in 35-letnico priključitve Slovenskega primorja, Istre, Reke, Zadra, Cresa, Lastova in še nekaterih drugih manjših otokov k Sloveniji in Hrvaški v okviru nove Jugoslavije, smo priča kaj čudnim dogajanjem v Trstu. Desničarska skupina tako imenovane »Liste za Trst«, si je izkrčila pot k oblasti s političnim programom, ki je prava slika nazadnjaških zamisli in skomin po ponovnem zatiranju Slovencev in Hrvatov ter vsega demokratskega, naprednega življa v Trstu. Pod njeno zastavo deluje kaj čudna, mešana družba bivših in sedanjih fašistov, odpadnikov krščanske demokratske stranke in radikalov. Za svoj »svetli cilj« ima razbitje sodelovanja med Jugoslavijo in Italijo, ki so ga začrtali osimski sporazumi. To so sporazumi, ki jih je ves napredni svet dajal za zgled sodelovanja med narodi in državami z različno družbeno ureditvijo in usmeritvijo, v smislu helinskih dogovorov. Kam bo pripeljalo tako neumno početje nazadnjaških sil, če pa je večina ljudi v Trstu in okolici za izvajanje osimskih sporazumov?

MNOŽIČNO NA SLIVNIŠKEM JEZERU

Ob Slivniškem jezeru se je zbralo 80 tekmovalcev — ribičev za najboljšega ribiča Železarne Štore in za najboljšo obratno ekipo.

Pred pričetkom tekmovanja so bili vsi tekmovalci optimistično razpoloženi, ker je bilo pričakovati rekordno število ulovljenih rib. Kljub lepemu dnevu, dobri organizaciji in vse ostalo v najlepšem redu, so bili tekmovalci ob zaključku razočarani, ker je bilo le preveč takih, ki so pustili ribe v jezeru.

Ob zaključku je izredno zanimivo prisluhniti komentarju posameznih tekmovalcev, ker trdijo, da bi imeli dobre rezultate, če bi trmaste ribe močneje ugriznile v trnek, ne pa samo toliko, da na hitro pojejo nastavljen vabo.

Na tem tekmovanju je med posamezniki imel največ športne sreče Sorčan Drago iz mehanske obdelave in je zaradi dobrega rezultata največ prispeval svoji ekipi za osvojenost 1. mesta med ekipami.

REZULTATI

Ekipni plasma

1. mehanska obdelava 2.563 točk,
2. elektroenergetski 2.472 točk,
3. valjarna 2.214 točk,
4. jeklarna 1.579 točk,
5. KKO 971 točk,
6. TT 891 točk,
7. livarna 852 točk,
8. mehanična 403 točke,
9. uslužbenci 121 točk.

Najboljših 5 posameznikov

1. Sorčan Drago, MO 1.451 točk,
2. Vengust Ivan, jeklarna 1.376 točk,
3. Ribič Bojan, elektroenerg. 1.341 točk,
4. Vrtovec Branko, elektroenerg. 1.131 točk,
5. Pungeršek Jani, KKO 970 točk.

Tekmovanje je odlično organizirala RD »Voglašina« Štore.

ZAHVALA

Ob nenadni tragični izgubi ljube žene in mamice

IVANKE ANTLEJ

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje. Posebna hvala vsem sodelavcem TOZD SGKG za izrečeno sožalje in izkazano pomoč v težkih trenutkih.

Žalujoči mož Franc s hčerko Ksenijo in sinom Brankom

ZAHVALA

Ob hudi izgubi dragega ata

ANTONA ULAGA

se iskreno zahvaljujem svojim sodelavcem iz TOZD MO za denarno pomoč in vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Posebno se zahvaljujem govornikom tovarišema Štefanciču in Jožetu Kraglju za ganljive besede ob odprtem grobu.

Žalujoči sin Anton z družino in ostalo sorodstvo

KADROVSKE VESTI

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Savič Žarko, NK delavec — valjarna I; Maloku Isak, NK delavec — valjarna I; Vasiljevič Rajko, NK delavec — valjarna I; Jazbec Ivan, KV strojni ključavničar — valjarna I; Cimerman Vilko, KV strugar — valjarna II; Vovk Rajko, KV strugar — MO litina; Tomašinjak Rudolf, NK delavec — MO litina; Turnšek Viljem, KV strugar, MO orodjarina; Dobovišek Marjan, KV strugar, MO valji; Pandžić Krešo, KV ključavničar — mehanična delavnica; Lunko Darko — jeklovlek; Ivankovič Marijan, NK delavec — livarna II; Zlender Drago, NK delavec — livarna II; Jazbec Greta, KV trgov. pomočnica — DS za fin. rač. posle; Horvat Jožica, nedokončana ESS — DS za fin. posle; Skok Anica, SS ek. tehnik — DS za komerc. posle; Gornik Igor, SS ek. tehnik — DS za komerc. posle; Perdan Rudolf, visoko kval. mehanik — TT-priprava dela; Mohajnc Anton, KV obratni električar — elektroobrat; Botjan Koloman, PK varilec — mehanična del.; Lelič Hasan, NK delavec — valjarna I; Leber Anton, NK delavec — valjarna I; Strašek Drago, KV strojni ključ. — vzdrž. tr. sred.; Šturbej Anton, rezkalec — MO litina; Ambrož Slavko, KV strojni ključ. — mehanična; Ferlič Darko, KV avtomehanik — TT montaža; Šimunič Peter, KV avtomehanik — TT montaža; Slomšek Branko, KV avtomehanik — TT montaža; Drogenik Janez, KV avtomehanik — TT montaža; Polanec Matilda, KV administrator — TT proizvodnja; Polak Albin, voznik viličarja PK — TT montaža; Klakočar Karl, KV avtomehanik — TT montaža; Pertinač Gvido, PK avtomehanik — TT montaža; Gregl Ivan, NK delavec valjarna I; Zupan Marjan, KV valjavec profilov — valjarna II; Jurak Edi, KV avtomehanik — TT montaža; Šlatau Marija, PK administrator — DS za ekonomiko in org.; Kladnički Božidar, NK delavec — jeklovlek; Jančič Urban, KV električar — elektroobrat; Gajšek Martin, KV finomehanik — merilna služba; Jug Marjana, PK administrator — DS za komerc. p. — sklad. prod.; Kolar Angelca, KV administrator — livarna I; Palčec Vjekoslav, NK delavec — vzdrž. transp. sred.; Orehovac Zvonimir, NK delavec — TT montaža; Jevšenak Viljem, SS kemijski tehnik — kem. laborat.; Ratkajec Zdravko, NK delavec — valjarna I; Podhraški Jože, KV strojni kalupar — livarna II; Šarlog Mladen, NK delavec — livarna II; Sinani Ragib, NK delavec — jeklarna II; Rukovci Fazli, NK delavec — jeklarna II; Kladnički Drago, NK delavec — valjarna I; Hribernik Ivan, obratni električar KV — elektroobrat; Iveković Josip, NK delavec iz livarne II — Cvetko Marijan, NK delavec — valjarna I; Anič Zlatko, KV varilec — vzdrž. transp. naprav; Pohovski Božo, NK delavec — jeklarna II.

IZ JLA SO SE VRNILI

Mačkošek Marjan, ing. strojništva VŠ, MO — sklop; Doberšek Janez, KV varilec — MO valji; Lorgier Franc, NK delavec — TOZD DPG; Ratajč Mirko, PK premikač — obrat transport; Perpar Bojan, KV valjavec profilov — valjarna II; Zapušek Jožef, KV strugar — TT obdelava; Vouk Franc, KV strugar — Mo valji; Rajher Viktor, NK delavec — livarna I; Žavski Silvester, NK delavec — jeklovlek; Vodišek Edvard, KV avtomehanik — energetski obrat.

ODŠLI V JLA

Zibret Drago, KV strojni ključ., Krznar Milan, KV valjavec profil. in Cingulin Josip, NK delavec iz valjarne II; Hajdini Rasim, NK delavec iz livarne; Gligorič Čedo, NK delavec, Skornik Srečko, KV str. kal., Gorišek Janez, KV jedrar in Gavranovič Drago, gimnazijec — iz livarne II; Colnerič Bogdan, NK delavec iz jeklarne II; Karlovčec Ivan, NK delavec in Koprivc Marjan, NK delavec v jeklovleku; Malič Savo, NK delavec, Vovk Rajko, KV strugar in Grosek Rajko, KV strugar iz TOZD MO; Golež Jožef, KV strugar iz obdel. litine; Cmok Branimir, KV strugar, Flis Zlatko, NK delavec, Brečko Anton, KV strugar in Kamenšek Ferdinand, KV strojni ključ. iz mehanične delavnice; Javornik Franc, KV obr. električar, Berk Janko, KV el. meh. in Černoša Branko, KV el. mehanik iz elektroobrata; Slomšek Jožef, KV strugar in Jager Milan, KV strojni ključ. iz vzdrž. transp. napr.; Pinter Maks, KV meh. kmet. str. in Drogenik Janez, KV avtomeh. iz TT montaža; Kralj Boris, gradbeni tehn. iz DS za inv. in razv., Božiček Benjamin, el. tehnik iz merilne službe.

ODŠLI PO LASTNI ŽELJI

Arsenič Đuro, PK varilec, Markovič Branislav, NK delavec, Žavski Martin, NK delavec in Poharc Štefan, NK delavec iz valjarne I; Drame Anton, NK delavec in Suvajac Milenko, žerjavovodja iz valjarne II; Dolar Rajmund, NK delavec in Anderlič Franc, KV strojni kalupar iz livarne I; Tomič Ostojca, NK delavec, Čekič Dragutin, NK delavec, Boršič Franc, KV strojni kalupar, Podgoršek Martin, KV str. kalup. in Postružin Josip, NK delavec iz livarne II; Marš Albin, KV strojni ključ. iz jeklovleka; Ahmetović Omer, KV strugar, Radič Petar, KV armirec, Kos Iztok, KV strojni ključ., Jovanović Momčilo, KV strugar iz obdelovalnice; Grobin Miran, KV strojni ključ., Arlič Srečko, KV monter in Vukina Josip, KV monter centralne kurjave; Ivanšek Stane, ing. org. dela

in Bobnar Boris, KV el. meh. iz elektroobrata; Horvat Ana, KV vinogr. sadjar, Vuković Radenko, NK delavec in Podgoršek Martin, PK varilec iz TT obdelava; Lorenčak Rudolf, NK delavec in Černoša Albin, NK delavec iz TT montaža; Barič Josip, KV avtomeh., TT-kontrola; Kriezi Ali, NK delavec — zidarji; Kapič Omer, KV ključ., energetski; Kasenburger Franc, KV mehanik žel. v., vzdrž. transp. sred.; Jović Mile, maturant gimn., odd. za razvoj; Gabršček Jože, ing. org. dela — TOZD KK; Brezinščak Vilim, org. rač. smeri in Bajramović Enver, organizator v DS za ekonomiko in organizacijo; Vengust Marjan, gradb. tehn., Matjaž Ivan, strojni ing., Subotič Jožica, dipl. pravnik — DS za inv. in razvoj; Turnšek Danijela, ekonomist in Graber Majda, predm. učitelj — DS za komerc. posle;

Zaradi negativne ocene v poizkusni dobi je odšel

Zdovc Jože, NK delavec iz valjarne I;

Na redno šolanje je odšel

Kores Robert, KV rezkalec iz mehanične delavnice.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Vasiljevič Ruško, elektroplavž, Hernavs Emil, jeklovlek, Perčič Janko, skladišče prodaje, Dejanovič Viljana, tov. trakt., Stojan Janez, valjarna II.

Želimo jim obilo družinske sreče!

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Čepin Janez, jeklarna I, Uduč Jože, valjarna II, Zlender Nikola, transport, Turnšek Jože, mehanična del.

Iskreno čestitamo!

Disciplinska komisija delovne organizacije se je v mesecu juniju in juliju sestala 5-krat in obravnavala 73 primerov kršitev delovnih obveznosti.

Delovno obveznost so kršili

1. BELAK Ivan, livarna II — dne 6. in 17. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;
2. VODUŠEK Drago, livarna II — dne 6. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;
3. LORENČAK Rudi, TT — dne 5. 4. 1978 fizični izpad — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev;

4. GRADIČ Branko, TT — dne 6. 5. in 8. ter 9. 6. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev;

5. PLAVČAK Franc, TT — dne 13. 2. in 3. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

6. ŽVEGLER Jože, livarna II — dne 26. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

7. GAJŠEK Branko, livarna I — dne 6. 5., 19. 5. delal samo 3 ure, 20. 5. neopravičeno izostal; dne 23. in 24. 5. 1978 delal samo 4 ure — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za eno leto;

8. FIJOLIČ Milan, livarna I — dne 9., 16., 20. in 25. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za eno leto;

9. VIRANT Ferdo, livarna — dne 20. 5. neopravičeno izostal, dne 4. 5. 1978 predčasno zapustil delovno mesto — javni opomin;

10. LIPOVŠEK Anton, livarna I — dne 6. 5. neopravičeno izostal, dne 20. 5. 1978 predčasno zapustil delovno mesto — javni opomin;

11. CURRI Halil, jeklarna II — dne 19. in 20. 5. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

12. ZEMLJAK Ivan, livarna I — dne 17. 5. 1978 neopravičeno izostal — javni opomin;

13. ŽAVSKI Marjan, valjarna II — dne 12. 6. 1978 namerno poškodoval pnevmatski stroj — javni opomin;

14. VREŠ Alojz, jeklarna II — dne 15. 5. 1978 odklonil delo — prenehanje delovnega razmerja pogojno za 1 leto;

15. ŽAGAR Franc, valjarna II — dne 6. 5. in 7. 6. neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

16. ZUPANIČ Ivan, obdel. valjev — dne 26. 6. neopravičeno izostal, dne 6. 5. povzročil zastrupbo — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev;

17. DEČMAN Jože, jeklarna II — dne 31. 5. predčasno zapustil delovno mesto — javni opomin;

18. PRIVŠEK Mirko, jeklarna I — dne 18. 6. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

19. ANDERLIČ Franc, livarna I — dne 12. in 13. 6. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin;

20. GOLEJ Stanislav, livarna I — dne 12. 6. predčasno zapustil delovno mesto, 23. 6. neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev;

21. PUNGARTNIK Kristijan, jeklarna II — dne 20. 5. neopravičeno izostal prenehanje delovnega razmerja — pogojno za eno leto;

22. LAMPRED Andrej, valjarna II — dne 15. 7. 1978 zapustil varovano območje ob 19. uri in se vrnil ob 20. uri — javni opomin.

Pravna služba

STORSKI ŽELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA STORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.